

VRSTE TIJELA, PROSTORA I VREMENA

Dora Đurkesac
Diplomski rad

Veljača, 2016.

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Odsjek za animirani film i nove medije
Smjer Novi mediji

Mentorica
Andreja Kulunčić, izv. prof.

SADRŽAJ

UVOD - 5

Teorijski okvir - 7

Tijela između - 12

Svakodnevne situacije - 13

Primjeri - 14-28

Shema pokreta i prostora - 28

Predmeti i prostori sjedenja - 38

DOŽIVLJAJI TIJELA - 39

Osobni doživljaji - 42

Iznutra - 46

Izvana - 47

Promjenjivo - 48

Ritmično - 49

Pokretno - 52

Oipipljivo - 53

Vidljivo - 54

DOŽIVLJAJI PROSTORA - 59

Osobni doživljaji - 62

Prostor je događaj - 68

Iskustvo prostora - 72

Atmosfera prostora - 74

Proizvodnja prostora - 75

KONTAKTI - 77

Kontakt s prostorom - 80

Podražaji - 84

Kontakt s predmetima - 86

Predmeti u pokretu - 93

Krevet - 96

Stol i stolica - 100

RAZUMIJEVANJE POKRETA - 107

Značenje pokreta - 109

Relacijski pokret - 111

Repeticija i/ili improvizacija - 112

Pokret radi pokreta - 114

Relacijski objekti - 120

Promišljanje relacijskih objekata - 122

(Ne)mogućnost opisivanja pokreta - 136

Tlocrt, nacrt, bokocrt - pokreta - 138

PLESNO TIJELO - 143

Tijelo u praznom prostoru - 145

Tijelo u prirodi - 146

Tijelo u punom prostoru - 146

Potencijal tijela - 147

LITERATURA - 153

UVOD

Teorijski okvir

Koje su motivacije i granice između funkcionalnog pokreta i pokreta koje se događa samo zbog ugode kretanja? Koliko tijelo doživljavamo u njegovim ograničenjima, korištenju i slobodi? Koje su tjelesne aktivnosti nametnute, a koje neovisne, individualne ili netaknute? Naša strukturirana svakodnevica je vrlo inspirativno polje za stvaranje ‘plesnog’ tijela koje sadrži mogućnost izražavanja potpune slobode. Ples ukazuje na potencijal i na sva dostupna iskustva koja izostaju u ‘korištenju’ tijela samo unutar ponuđenih okvira. Estetika plesa funkcioniра kao prostor u kojem su uvježbane i izvođene društvene mogućnosti i odnosi. To bi značilo da djeluje *spontano ponašanje prema scenariju* odnosno razvijaju se vlastite taktki unutar postojećih okvira. Time se daje nova perspektiva na odnos tijela i kretanja i sistema u kojem čovjek živi i djeluje, a kojega je uglavnom nesvjestan. ‘Otkriva se u razmišljanju o pokretu tijela pomak u razumijevanju igre kao uvjeta ljudske slobode, do prioriteta rada kao realizacije ili udaljavanja od ljudskog fizičkog potencijala.’¹ Igra kao sloboda izražavanja i stvaranje vlastitih pravila može biti put istraživanja potencijala. Tada se tijelo povezuje s neosobnim, s idejama izvan granica kretanja i radnji koje nisu svakodnevne i dio organiziranog društvenog tijela.

Funkcionalni pokret je gotovo uvijek vezan uz predmet i prostor. Predmetima i prostorima tijelo je okružilo društvo i kultura područja u kojem živi, kojima se prilagođava kako bi ispunilo

¹ Hewitt, A. (2008) *Social Choreography: Ideology as Performance in Dance and Everyday Movement*, London: Duke University Press, str. 23.

svoje individualne i društvene potrebe. Razvojem društva se istovremeno razvija okolina te mijenjaju kretanja i ponašanja. Promatranjem odnosa tijela i svakodnevnog prostora moguće je otkriti u prvom redu one vidljive i 'očite' obrasce ponašanja. Obrasce koje nalaže sami izgrađeni dio prostora. Tada ga se promatra unutar njegovih materijalnih aspekata: geometriji, oblicima, ploham, bojama, teksturama, kompoziciji i funkciji. Dijeli ga se prema vremenskim cjelinama odnosno aktivnostima s odgovarajućom prostornom cjelinom (Perec 2005:47). No aktivnosti se ne odvijaju u toliko strogoj podjeli prostora, što potiče na razmišljanje o navikama i doživljajima ljudi koji ga koriste te mogućim drugim vrstama podjele.

Dalnjim promatranjem odnosa tijela i prostora produbljuje se njegovo shvaćanje prema iskustvu, atmosferi, dramaturgiji ili raspoloženju. Propituje se njegova narav. Uključuje se niz perspektiva i pogleda koja ga čini sve više tjelesnim – što mu je zapravo i krajnja svrha. Bernard Tschumi navodi da je u pristupu prostoru bitno 'otići dalje od reduktivnih interpretacija arhitekture, koje se u ovom slučaju odnosi na uobičajena isključivanja tijela i tjelesnog iskustva...'² Ne samo da se postojeći prostor promatra kroz tijelo, već se pojam tjelesnog iskustva može uvesti u izgradnju prostora. Izvođenjem *prostornih skica* možemo u stvarnom mjerilu provjeriti njegovu funkcionalnost i odnose. Estetika i iskustvo prostora, između ostalog, proizlazi iz kvalitete interakcije – dakle iz slijeda pokreta i kontakta sa svim njegovim dijelovima.³

2 Tschumi, B. (2009) *Arhitektura i disjunkcija*, Zagreb: AGM, str. 56.

3 Löwgren, J. (2009) *Towards an articulation of interaction aesthetics'*

Raščlanjivanjem cjelina prostora na fragmente nastaje njegova slika koja podsjeća na eksplodirani prikaz (prikaz koji se koristi u tehničkom prikazivanju strojeva, predmeta i mehanizama kako bi se shvatio njegov sistem funkcioniranja ili sastavljanja). Svi dijelovi su na jednom mjestu i u razmaku, ali je jasno vidljiv njihov odnos. 'Razmak odvaja, ali je također činjenični. Odvajanjem se donosi prostor za tematiziranje (i prikazivanje) onoga što je inače nevidljivo, apstraktno, i donosi vertikalno značenje.'⁴ Skupljanjem različitih fragmenata prostora koji ne čine nijedan specifični objekt iz svakodnevnog prostora, čine cjelinu koja podsjeća na razne dijelove prostora i materijala s kojima se susrećemo. Označavaju pojedine oblike, granice ili način interakcije. Njihovim postavljanjem u odnose može se iščitati ono što se događa između: kretanja, osjeti, potrebe, funkcije...

U pokušaju opisivanja pokreta putem teksta, slike ili skice kretanja neizbjježno se susrećemo s nemogućnosti dočaravanja ili nedostatnosti. Zapis pokreta ne može prenijeti promatraču sva bitna iskustva tijela. Prostor kretanja je bilježen kroz povijest u raznim sistemima od kompozicija klasičnog baleta i labanotacija do nacrtu i skica koreografa poput Merce Cunninghama, Yvonne Rainer, Anne Teresa de Keersmaeker ili interaktivni sistemi Williama Forsythea.⁵ To su sve zapisi koju prenose pokret na djelomično koncentrirajući se na nekolicinu čimbenika pokreta. Imaju više funkcija: pamćenje i analizu pokreta te prijedlog za interpretaciju. A ljepota izvedbe tih zapisa, svakodnevnog pokreta ili plesa, je upravo u njenoj autentičnosti i individualnim razlikama.

4 Medak, T., Pristaš G.S. (2014) *Time and (In)Completion, Images And Performances Of Time In Late Capitalism*, Zagreb: BADco, str.16.

5 <http://www.jonathanburrows.info/downloads/TMSL.pdf>

U boljem razumijevanju prostora kretanja, ponovno se možemo vratiti samom plesu koji ga na složen način promišlja i koristi. 'Napokon, nije li tijelo plesača baš tijelo rastegnuto u prostoru koji mu je i unutarnji i vanjski u isti mah?'⁶ Plesač kretanjem stvara prostor i ispunjava prazninu dvorane. Reagira iz svog unutrašnjeg prostora i prenosi ga na vanjski. Odgovara na postojeći prostor oko i koristi njegove elemente kao podršku tijelu. Gledajući pokret i ples samo prepostavljamo što se događa s unutrašnjim prostorom. Plesno znanje primijenjeno s ciljem da se konkretne situacije raščlane na nizove pokreta (kao i u istraživanju prostora) može otkriti raznolike prisutne fenomene tijela koji tako dovode do osvještavanja svakodnevnog.

Različiti načini zapisa pokreta također mogu pomoći shvaćanju svakodnevnog pokreta. Bilježenje pokreta veže se na funkcije prostora koje ga uvjetuju (u tom smislu je možda jednostavnije od bilježenja plesnog pokreta) te se gleda kroz ritam i ponavljanje. To sve ipak ne može dati uvid u cijeli niz *događaja tijela*. Iako putem tijela sve doživljavamo, najčešće si ne dopuštamo odmak od svakodnevnih situacija. Uronjeni smo u njih te ih ne propitujemo. Kako '...ne možemo vidjeti vlastito tijelo, njegove pozicije u svijetu i materijalne procese koji se događaju unutar i izvan...' pogled Drugoga nam može pružiti jasnije uvide, navodi Groys.⁷ U istraživanju vlastitog tijela, uvelike nam je od pomoći vodstvo ili tuđe iskustvo, ili pak dokumentacija. Kroz oči Drugoga možemo se na trenutak odvojiti od tijela i na drugačiji način shvatiti vlastito iskustvo pokreta.

Prostornost performativnog se može shvatiti kao 'prostor između'.⁸ On se pronalazi u spoju stvarnog i zamišljenog prostora ili između prisjećanja na vlastito kretanje i gledanje drugoga. Povezivanjem različitih dokumenata kretanja, od zapisa, prostornih kompozicija do osobnih doživljaja – dovodi se promatrača u poziciju da aktivno promatra i povezuje prostor s vlastitim iskustvima. Drugim riječima, svaki prostor je skup subjektivnih pogleda jer u svakoj osobnoj *slici tijela i tijelu prostora* je osnova u njihovoj sposobnosti za organizaciju i doživljaj tjelesnih pokreta.⁹

Važno je istaknuti tijelo kao prenositelja znanja jer, znanje koje se zaista upisuje u naše iskustvo, može promijeniti ponašanje. Kako bi se otkrili načini utjecaja znanja na čovjeka pojedinac mora izvoditi teoriju.¹⁰ U ovom slučaju ples se može shvatiti upravo kao provjera svakodnevnog pokreta kroz izvođenje. Na taj način postaje primjerom upotrebe metoda istraživanja koje uključuju tijelo.

Kako se plesom istražuje doživljaj i potencijal tijela, tako se i prostor može razmatrati u njegovim potencijalima jer 'prostor oblikuje na tjelesnoj razini'.¹¹ Svojom strukturom strukturira tijelo – neodvojivi su. U nekom budućem istraživanju ove teme, upravo razmišljanje o prostorima koji nisu vezani za postojeće, moguće je sukladno tome oblikovati istovremeno potencijal prostora i pokreta.

6 Foucault, M. (1966) *Utopijsko tijelo*, zapis predavanja,
7 Vidi <http://www.e-flux.com/journal/under-the-gaze-of-theory/>

8 Fischerliche, E. (2008) *Transformative Power of Performance*, London: Routledge, str. 114.

9 Merleau-Ponty, M. (2005) *Phenomenology of Perception*, London: Routledge

10 <http://www.e-flux.com/journal/under-the-gaze-of-theory/>

11 <http://www.bodythinking.com/en/Libro/why.html>

Tijela Između

Radno tijelo, tijelo u odmoru, slobodno tijelo, nesvjesno tijelo, svjesno tijelo, tijelo produžetaka, bolno tijelo, lagano tijelo, teško tijelo, nerazumljivo tijelo, funkcionalno tijelo, prihvatljivo tijelo, organizirano tijelo, nepokretno tijelo, tijelo u razvoju, staro tijelo, stisnuto tijelo, mršavo tijelo, slika tijela, anatomija tijela, intimno tijelo, društveno tijelo, vidljivo i nevidljivo te sva tijela između.

Tijela između nastala kretanjem, tijela između rada i odmora, kao rezultat aktivnosti, prostora, tijelo između oblika predmeta i oblika pokreta, u tragu pokreta, u doticajima, u kontaktu s drugima, tijelo koje se mijenja kroz vrijeme, u procesu. Tijelo između vlastitog doživljaja i u doživljaju drugog, između slike tijela i stvarnog tijela.

‘Ono je tu, neizbjježno, nikad nigdje drugdje.’¹²

Prisutnost tijela u svakom trenutku čini ga toliko temeljnim, podrazumijevajućim te istovremeno podložnim bezbrojnim načinima doživljaja, shvaćanja i (ne)razumijevanja. Vidimo ga, služimo se njime, postojimo kroz njega i krećemo se. Tijelo je medij za sva naša iskustva. Ono samo je složeni prostor prepoznavanja i istraživanja isprepletenog s vanjskim prostorom.

Svakodnevne situacije

Tijela prolaze prostorom, smjerovima djelomično zadanim, djelomično odabranim. Prilagođavaju se njegovim oblicima, granicama, ispunjavaju prazni dio prostora i prepostavljaju udaljenosti. Ponekad ga dotiču ili mijenjaju, slažu kompoziciju, razmještaju dijelove. Prostor ispred sebe vide, osjete i koriste. Prostor iza osjete ili čuju. Mijenjaju njegove funkcije ili stvaraju potpuno nove cjeline prostora – nove događaje. Zamišljaju ih i oblikuju. Mijenjaju ih kroz vrijeme i povijest prostora razvojem tehnika njihove izgradnje, materijala i konstrukcija.

‘Jer oko njega se stvari raspoređuju u odnosu prema njemu i upravo u odnosu prema njemu, kao u odnosu prema nekom suverenu, postoji iznad, ispod, lijevo, desno, sprijeda, straga, blizu, daleko. Tijelo je nulta točka svijeta tamo gdje se putevi i prostori križaju.’¹³

Svakodnevne situacije čini cijeli niz senzacija tijela, odnosa, vanjskih sila i prirodnih fenomena koji se pojavljuju u raznim varijacijama te čine jedinstvene cjeline. Situacije rada i odmaranja, spavanja, hodanja, sjedenja, stajanja, ležanja, trčanja, druženja, čitanja, izležavanja, čišćenja, pospremanja, oblačenja, kuhanja, jedenja, tuširanja, plesanja, kupovanja, čekanja, putovanja...

12 i 13 Foucault, M. (1966) *Utopijsko tijelo*, zapis predavanja

Primjeri

Spavanje

tijelo opušteno

glava položena

noge lagano otvorene

jedna ruka pored tijela

druga na trbuhu

ruke ispred tijela

koljeno na koljenu

stopalo na stopalu

dlan na obrazu

lijeva ruka ispred boka

desna ruka pored lica

jedna noga pružena

druga savijena

ruke prema tijelu

desna pa lijeva

šake prema

bokovima

prema gore

izmjenjivanje

ramena u koso

ravno ispred

zamah

pogled iza

zamah

ispružena

ruka ispred

ruka iza

stopalo ispred

stopalo iza

koljenom gore i dolje

prijenos težine

stopalom gore i dolje

koljeno ispred koljena

peta pa prsti

stopalo ispred stopala

	<i>U kupovini</i>	
stjanje		hod
promatranje		prijenos težine
prijenos težine		vanjski fokus
kretanje određeno fokusom	pridržavanje	glava u svim smjerovima
zastoj tu i tamo	dodirivanje	ruke se podižu i spuštaju
	čitanje	kretanje vođeno pogledom
	nošenje	organizacija u redovima
	guranje	
ruka iza sebe		
težina u ruci		
posezanje		
na poluprste		
	hod ukoso	škiljenje
	pogled s jedne na drugu	čučanje
	stranu	ravnoteža na jednoj nozi
	ruke ispred sebe	dodirivanje
	nagib naprijed	oslonac na jednu nogu
izmicanje	šaka kružno	stjanje
naslanjanje	pogled prema šaci	pogled oko sebe
hod	nagib u stranu i dolje	
naprijed pa natrag		
stjanje		
pomak u stranu		
povratak		
pogled odozdo prema dolje		
sagibanje		
	korak unazad	
	čekanje	
	korak naprijed	
	okret za pola	
	korak	
	druga noga priključena	
	puni okret	
	ubrzavanje koraka	
	pogrbljeni nagib	
	prsti noge prema gore	

Prodavačica

posezanje
premještanje
ruka s desne na lijevu stranu
iz jedne u drugu ruku
ruke ispred i lagano ispod
iz lijeve u desnu ruku
glava lijevo
iz jedne u drugu ruku
glava lijevo
skupljeni prsti
iste rečenice, ponavljanje
isti zvuk
isčekivanje zvuka
sjedenje povremeno
kontakt očima

premještanje
naslanjanje
leđa prema natrag
leđa spiralno
okret
sagibanje
lagano savinuta koljena
čučanje
guranje
povlačenje rukom
pisanje
odgurivanje
tipkanje

Vožnja autobusom

ritam podrhtavanje tijelom vibracije podrška klimanje glavom

pridržavanje rukom otpor u leđima

pogled kroz prihvati torzom prema naprijed napetost mišića protuteža zaokret

reakcija ravnoteža

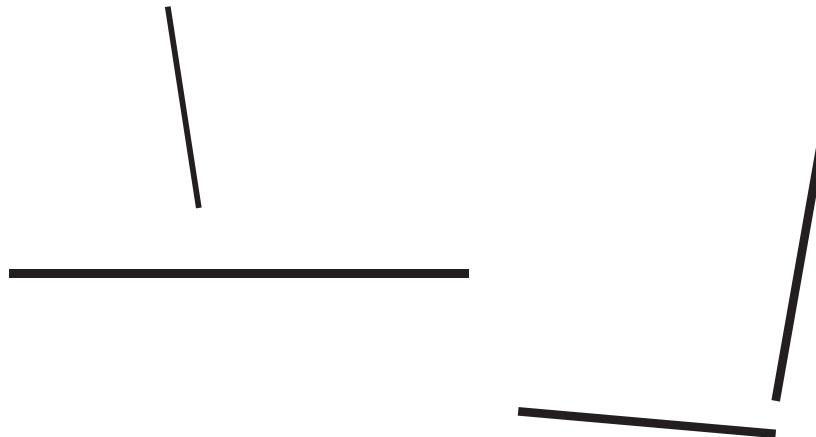
oslonac rukom leđa naslonjena noge savijene oslonac na prstima

tijelo naglo naprijed nagib u stranu

	glava naglo prema natrag
	jako otvorena usta
	podrhtavanje tijela
	pogled prema trećoj osobi
	leđa nagnuta naprijed
	ruke naslonjene
	ruke ispred tijela
	ruka na tuđem ramenu
	podlaktica prema gore
	palac na slijepoočnici
	titranje nogom
leđa naslonjena	
ruke naslonjene	
ruke ispred tijela	
ruke prema licu	
ruke prema drugome	glas
ruke naslonjene	usta se otvaraju i zatvaraju
laktovi naslonjeni	brada na dlanu
prsti skupljeni	češkanje
prstima kružno	pogled prema drugoj osobi
težina u ruci	pogled prema trećoj osobi
palac gore i dolje	ruke se povremeno odvajaju
dlan prema ustima	pa skupljaju
glava prema gore i dolje	skupljene šake
glava prema jednoj	raširene šake
pa drugoj osobi	mahanje rukama
noge savinute	namještanje
	oslanjanje na rukama
	podizanje tijela
	prekrižene noge

Rad za stolom

pogled ispred sebe
pogled prema dolje
ponekad gore
ponekad na stranu
naslonjena leđa
naslonjena na stranu
pogrbljena
pogrbljena na stranu

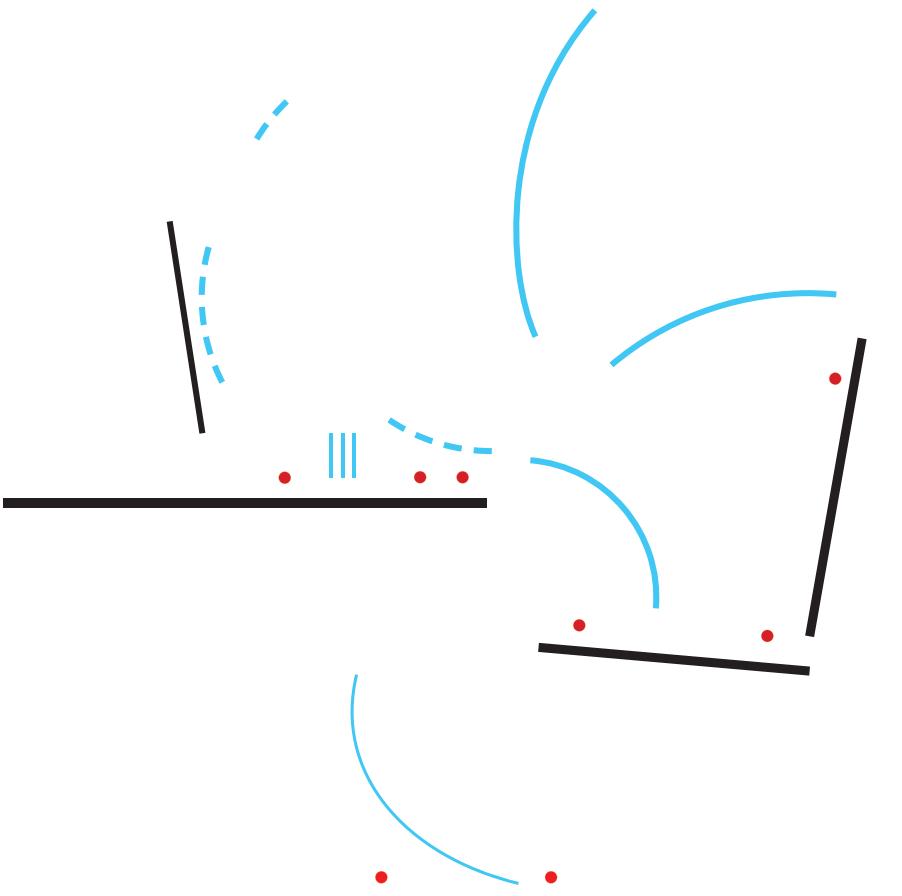

ruke ispred tijela	šaka s desna na lijevo
ruke naslonjene	s lijeva na desno
povremeno protegnute	prsti prema gore i dolje
laktovi ispred	od dodira do pritiska
pritisak	skupljeni pa mirni
glava na ruci	jagodice
pritisak	
savinuta koljena	
paralelne noge	
prekrižene noge	
gležanj na koljenu	
ispružene noge	

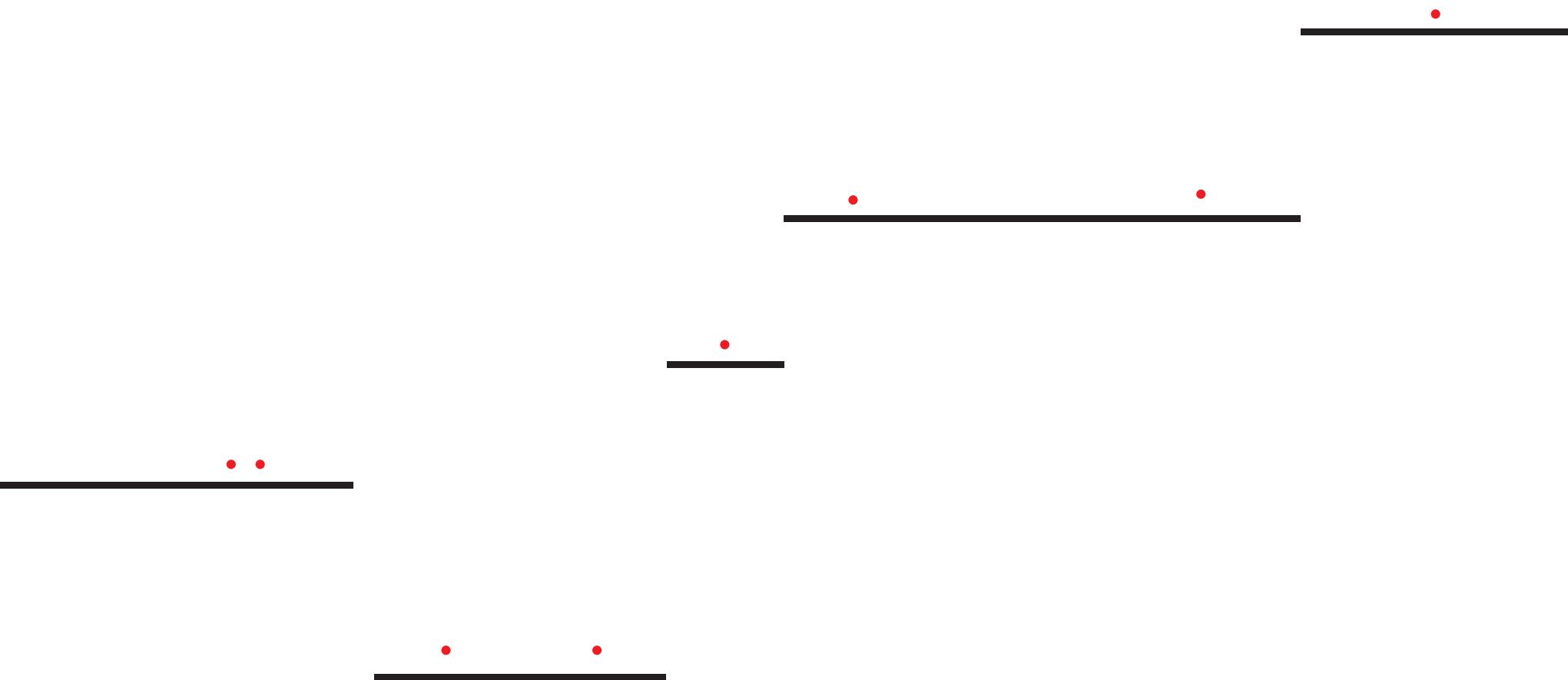
Shema pokreta i prostora

Bokocrt sjedenja

Razine odlaganja

Linije naslanjanja

Predmeti i prostori sjedenja

u sobi

na krevetu
na stolcu
na klupi
na kauču
na biciklu

u uredu

na drvenom
na spužvastom
na kamenom
na metalnom
na plastičnom

u autobusu

u tramvaju

DOŽIVLJAJI TIJELA

Kako se tvoje tijelo danas kretalo?

Kako te prati?

Što tijelo želi raditi spontano?

Što mijenja prisutnost drugoga?

Koliko sjediš, stojiš, ležiš?

Kojim ritmom se krećeš?

Kada obratiš pažnju na tijelo?

Kada nisi svjestan tijela?

Osobni doživljaji

u cjelini

‘Tijelo je doslovno alat za obavljanje stvari.’

‘Da obavi nužno, da me prenese s jednog mesta na drugo.’

‘Briga o njemu, da bude najraspoložnije i najfunkcionalnije - izvrsnost tijela da izvrši nešto.’

‘Kad je hladno osjećam ga kao jednu cjelinu, nema nekog velikog dosega kretanja. blizu smo sami sebi.’

‘Ne osjećam se skroz slobodno, osjećam da ima nekih ograničenja. ima još puno prostora za slobodu.’

intima

‘Sklad, gipkost, energija, voda.’

‘Osjećaj neke odvojenosti tijela, i izgledanja tijela, on je tu neki objekt za kojeg se treba pobrinuti, stalno ga paziti, zaštiti, oprati i uređivati.’

rutina

‘Nisam toliko svjestan tijela u svakodnevnim radnjama. Automatski mehanički pokreti.’

‘jutarnje, teško tijelo i umorno.’

Osobni doživljaji

u kontaktu

‘Negiranje osobnog prostora, stisnuto, ‘usukano’ tijelo.’

‘Gestikulacija, mahanje rukama. Ponekad ih moraš i dodirnuti ne bi li dobio pozornost. Ne želim dopustiti da se ritam previše ustali jer onda odlutaju.’

‘Često pratim prolaznike oko sebe.’

u radu

‘Fokus na zadatke - neosjećeno kretanje i stanje tijela. ‘

pažnja

‘Povremene ukočenosti osjećam i u tom trenu sam vrlo svjesna tijela, ali na vrlo banalan način.’

‘U slučaju neke боли, ili u slučaju intenzivnije ugode, ili jačih senzacija u tijelu.’

pozicije

‘Čudno sjedim s nogom gore, jedva.’

pogled

‘Smireno, oči tuge, mirne i ne gledaju previše.’

‘Sjedim nepravilno, pogrbljeno.’

‘Fokus na sadržaj ispred sebe.’

‘Ponavljače, slične, dugotrajne.’

u naporu

‘Brzinski fizički napor - ritmično kretanje, brojanje stepenica kroz pokret - memoriranje.’

‘Htio sam čim prije stići tamo, pasala mi je brzina i spretnost.’

disanje

‘Disanje’ tijelom, široko i visoko, uspravno u velikom prostoru.

‘U trenucima mira i fokusa, prilikom jela.’

‘Nakon većih napora.’

ritam kretanja

‘Ponekad uživam u sporosti. Više osjetim svaki pokret.’

‘Dogode mi se kratka ubrzanja. Potrčim ponekad bez nekog cilja, samo kako bi aktivirala tijelo.’

‘Uglavnom srednjeg ritma, ponekad jako tromo.’

‘Prepasivna sam da bi se opustila.’

ruke

‘Mislim da su ruke najjasnije, imamo najviše kontrolu and stvarima, možda su najartikulirane.’

*osobni doživljaji tijela prikupljeni kroz razgovore s ljudima

‘Često ne znam što bih s rukama.’

Iznutra

Skup organa, mišića i kostiju. Naš osobni prostor. Osjećamo njegovu materijalnost putem prirodnih procesa unutar tijela ili u kontaktu s okolinom. Svi unutrašnji procesi postaju vidljivi u vanjskom svijetu našim djelovanjem, i obrnuto, vanjski podražaji postaju dijelom unutrašnjih osjeta i interpretacija. Disanjem povezujemo svoj unutarnji prostor s vanjskim, povezujući se s nevidljivim dijelom prostora, udisanjem i izdisanjem zraka. Često obraćamo pažnju na tijelo tek u trenucima pojave bolnih ili ukočenih mesta.

Ljudsko tijelo je izražajni prostor koji pridonosi značaju osobnog djelovanja. Tijelo je izvor izražajnog pokreta i medij je za doživljaj svijeta.¹⁴ Tjelesno iskustvo daje percepciji značenje izvan jednostavno uspostavljenog putem misli. Misaoni procesi putem govora, pokretanje jezika, usana, proizvodnje glasa te na kraju djelovanjem i kretanjem dobivaju svoj tjelesni oblik. Odnosno: ‘Um ne postoji bez tijela, artikulira se kroz fizičalnost.’¹⁵

Slika tijela i truplo, prema Foucaultu, nas uče ‘da imamo tijelo i da to tijelo ima oblik, da oblik ima rub, da unutar toga ruba postoji debljina, težina, ukratko, da tijelo zauzima mjesto.’¹⁶ Time se ukazuje kako je tijelo samo po sebi prostor, ali jedinstvene i promjenjive prirode.

Izvana

Osim svojstva tijela koja svi međusobno dijelimo, ona sadrže individualne karakteristike koje tijekom života svaki pojedinac stječe obrazovanjem, odrastanjem, prilagodbom i vlastitim odabirima.

Pojedinac je odgovoran za svoje tijelo. ‘Specifična materijalnost tijela proizlazi iz repeticije određenih gesta i pokreta; ti činovi generiraju tijelo kao individualno, seksualno, etnički i kulturno označeno.’¹⁷ Cijeli niz značenja koji je nametnut, preuzet svojevoljno ili nesvesno pokupljen postaje dijelom pojedinačnih tijela. Na taj način se prepoznaće i postaje dijelom komunikacijskog sustava. Značenja čine prostor između tijela, odnosno stvaraju društvena tijela. Sastoje se od slojeva simbola i oznaka pripadnosti putem odjeće, ukrasa, tetovaža, posjedovanih predmeta. Stvaraju identitet. Tijelo se u suptilnim gestama i malim pokretima prezentira, prilagođava svojim dodacima, nesvesno ili svjesno ističe odabrane simbole i vrijednosti. Na tijelu se neizbjegno događa više procesa istovremeno koji ga odmiču od same materijalnosti, ali na nju ipak imaju utjecaj. ‘...utjelovljenje stvara mogućnost tijela da funkcioniра kao objekt, subjekt, materijal, te izvor simboličkih konstrukcija, kao i produkt kulturnih zapisa.’¹⁸

14 Merleau-Ponty, M. (2005) *Phenomenology of Perception*, London: Routledge, str.169.

15 Fischerlichte, E. (2008) *Transformative Power of Performance*, London: Routledge, str.99.

16 Foucault, M. (1966) *Utopijsko tijelo*, zapis predavanja

17 i 18 Fischerlichte, E. (2008) *Transformative Power of Performance*, London: Routledge, str.27.

Promjenjivo

S vremenom se promjenjivost tijela očituje kroz vidljive transformacije, unutrašnje promjene, zatim utjecajem vlastitih spoznaja i sukladno tome djelovanjem i stvaranjem navika. Transformira se kroz najrazličitije fenomene unošenjem hrane, uvježbavanjem, starenjem, mijenja svoju strukturu tkiva, usvaja nove i odbacuje stare navike. Ono je organizam prepun procesa koji su konstantno u tijeku bez obzira na naše prepoznavanje tih procesa. 'Tijelo čini živi organizam, konstantno uključen u proces postajanja, u permanentnoj transformaciji. Iz tog razloga je u konačnici nedostižno.'¹⁹ Nedostižnost tijela se odražava u nemogućnosti potpunog definiranja tijela ili gledanja na tijelo samo kao na organizam – *tijelo se događa*. Svakim trenutkom mi osjećamo njegovu promjenjivost i u samom snalaženju, kao da postaje 'novo tijelo' koje ponekad iznenađuje spretnošću ili pak neočekivanim reakcijama, granicama i nemogućnostima.

Opisi stanja tijela u nekoliko situacija

uvježbano i mišićavo
energično i poletno
stisnuto i hladno
čisto i uredno
umorno i teško
nespretno i ozlijedeno
brzopleto i raspršeno

Ritmično

Unutrašnji procesi i procesi okoline koji utječu na tijelo stvaraju reciprocitet ritmova, odnosno ritmički doživljenih pojava. U svakom tijelu je prirodno usađen ritam organa i njihova načina funkcioniranja poput disanja i otkucanja srca. U ponavljanju radnji, zvukova, riječi i melodija traže se pravilnosti i stvara određen ritam. Sama izmjena odmora i aktivnosti, spavanja i buđenja se događa u više ili manje pravilnim vremenskim intervalima. Dakle ritam se pojavljuje na tri načina: unutar tijela i organa, u okolini i vanjskim podražajima te u odnosu tijela i vremena (izmjene dana i noći) Ritam je za tijelo jednako vanjski čimbenik kao i unutarnji. 'Ritam se jedino razvija u energetski princip kada ga osjećamo fizički – s našim vlastitim ritmom tijela.'²⁰ Svjesnom promjenom ritma kretanja mijenja se razina energije u tijelu, ubrzava se rad pojedinih organa i pojačava temperatura. Ili se ritam stvara izvana u pojedinim situacijama i vrstama prostora. Primjerice, javni govor i uzbuđenje povećava unutarnji ritam tijela i disanja, dok kretanje prirodom gotovo uvijek smiruje.

Situacije brzog ritma

obavljanje, kašnjenje, pospremanje, vježbanje, druženje, svađanje, javni govor, u gradu, klubu, na trgu, tržnici, prometu

Situacije sporog ritma

odmaranje, izležavanje, šetanje, razgledavanje, nakon buđenja, prije spavanja, u prirodi, muzeju, sobi, kupaoni

¹⁹ Fischerlichte, E. (2008) *Transformative Power of Performance*, London: Routledge, str.92.

²⁰ Fischerlichte, E. (2008) *Transformative Power of Performance*, London: Routledge, str.36.

Aktivnost tijela po satima kroz nekoliko dana

1	1 —	1	1 —
2	2 —	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7 — —
8 —	8	8 — — —	8 — — — —
9 — —	9 —	9 — — —	9 — — — —
10 — — —	10 —	10 — — — —	10 — — — — —
11 — — — —	11 — —	11 — — — —	11 — — — — —
12 — — — — —	12 — —	12 — — — — — —	12 — —
13 — — — —	13 — —	13 — — — — —	13 — —
14 — — —	14 — — —	14 — — — —	14 — — —
15 — —	15 — — —	15 — — —	15 — — — —
16 — —	16 — — — —	16 — — —	16 — — — —
17 — —	17 — — — — —	17 — — — —	17 — — — — —
18 — — —	18 — — — — —	18 — — — —	18 — — — — —
19 — — — —	19 — — — — —	19 — — —	19 — — — —
20 — — — —	20 — — — — —	20 — —	20 — — — —
21 — — — — —	21 — — — —	21 — —	21 — — — —
22 — — — — —	22 — — — —	22 — —	22 — — — —
23 — — — — — —	23 — — — —	23 —	23 — — —
24 — — — —	24 — — — —	24 —	24 —

Pokretno

U stajaćem položaju, stojimo čvrsto dotičući stopalima pod. Pri hodu, jedna nogu je uvijek u zraku, a samo jedna na podu – više nismo u potpunoj ravnoteži, odnosno ravnoteža se postiže pokretom. Osjećamo kako pokrećemo i koji dio tijela te što se postepeno uključuje u pokret. Stvaramo oblik svojim tijelom, ovisno o radnji. ‘Elastično, osjećamo kako postajemo oblik prema obliku pokreta.’²¹ Ovisno o okolini i predmetima, odnosno ovisno o težini ili otporu materijala, mišići tijela se više ili manje aktiviraju. Ovisno o veličini i volumenu predmeta povećava se i pokret dijela tijela.

Tijelo koristi svoju inteligenciju, prijašnja zapisana iskustva, trenutnu procjenu kako reagirati te u improvizira na temelju situacije. Kako bi ugodili tijelu te razvili odnos prema njemu na način koji će ga razvijati. ‘Kada želimo potaknuti inteligenciju tijela, moramo slijediti što tijelo želi raditi spontano.’²² Time razvijamo sve veću svijest o tijelu jer osluškivanjem i osvještavanjem, ono postaje na određeni način vodič i suradnik u kretanju. Može se definirati kao osjećaj tijela u pokretu²³ (između ostalih vrsta osjeta). Obraćajući pažnju na pokret, razvijamo sve više znanje o vlastitim tjelesnim granicama i mogućnostima.

Opipljivo

U kontaktu s okolinom tijelo prima beskonačno mnogo informacija, prepoznaće već poznato ili se upoznaje s novim. ‘Taktilno pronalaženje objekata u prostoru su po definiciji tjelesna. Dodirom, lakše potičemo tjelesnu prirodu percepcije.’²³ Raspon različitih taktilnih iskustava čini raznovrsnost okoline kojom se krećemo. Vjerovatno se i individualno razlikuju, a ovise i o trenutnoj pažnji na osjet dodira. Pažnju možemo pokušati usmjeriti na sve vanjske podražaje istovremeno ili je usmjeravati postepeno, otkrivajući točke kontakta. Svaki dio tijela osjeća okolinu drugačijim intenzitetom, drugim oblikom i veličinom površine doticaja stvarajući mrežu osjetilnih spojeva. Materijali i strukture prostora te isto tako materijali odjeće dodatno unose promjenu u te osjetilne spojeve.

Osim osnovnih svojstava koja predmeti sadrže, poput oblika, tvrdoće, strukture, tekture, elastičnosti, topline, predmete doživljavamo i na osnovu iskustva, sjećanja na kontakt s njima. Primjerice predmeti mogu imati specifična svojstva ili tragove korištenja koja su ih izmijenila tijekom vremena: hrapavo, grubo, glasno, bučno, škripavo, čupavo, zgužvano, poderano, zaledeno, tupo, sklisko, izlizano, nestabilno, udubljeno, ulegnuto, *hrapavi ručnik, nestabilni stol, tupi nož, zaledeno staklo, poderani papir, glasna vrata, zgužvana plahta, skliski pod, izlizane hlače, udubljeni kauč, klimava stolica*

21 Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press str.34.

22 <http://www.bodythinking.com/en/Libro/why.html>

23 Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press str. 66.

Vidljivo

‘Stvaramo si privid reljefa i udaljenosti kad pogledom obuhvaćamo prostor. Tako izgrađujemo prostor.’²⁴ Pomoću iskustva kretanja raspolažemo tjelesnim saznanjima koja nam omogućavaju procjene udaljenosti i odnose između tijela i fragmenata prostora. To se pogotovo očituje u osjećaju odnosa s dijelom prostora kojeg ne vidimo – možemo otprilike procijeniti gdje se iza nas nalazi zid, ili naslon iza leđa, ili pak koliko ima prostora između nas i neke druge osobe.

Pogled privlače

*jake boje,
neobični oblici,
kontrasti, izvor svjetla,
prozori, kutevi, spojevi, podovi, tlo, svod,
prirodno u umjetnom okruženju ili obratno,
pokretne slike,
vlastiti odraz,
iznenadne promjene,
trenutno potrebni predmeti,
predmeti koji motiviraju,
nepotrebni predmeti,
tragovi,
kretanje drugih,
tuđi pogledi.*

‘Isto tijelo vidi i dotiče, vidljivo i taktilno pripada istom svijetu.’²⁵ Sve što vidimo na osnovu taktilnog iskustva se mijenja, odnosno taktilno se upisuje u vizualni doživljaj.

Primjerice, gledajući prostor koji je pretežno sačinjen od drvenih površina, on će davati dojam topline putem boja materijala, ali i putem sjećanja na kontakt s takvim površinama. U suprotnosti tome, mramorne površine ili metalne bit će percipirane kao hladne, glatke i skliske. Već samom pojmom podsjećaju na vrstu kontakta i kretanja u takvom prostoru.

U svemu što vidimo oko sebe, imamo uvijek i u vidu osjećaj ili misao kako je prostor nastao od neke osobe, kako je arhitekt projektirao prostor, graditelj izgradio, a korisnik ga koristi. ‘Svaki put kad pogledamo fotografiju, svjesni smo bar malo, fotografa koji odabire prizor u beskonačnosti drugih mogućih prizora.’ Jednako tako u predmetnoj okolini, dok predmeti ne dođu do svog konačnog oblika i pozicije u prostoru i vremenu, prolaze kroz niz procesa koji uključuju tjelesne radnje koje su sve upisane u njihovu pojavu.

Odsječeno, preneseno, prevezeno, isušeno, ispiljeno, prerađeno, brušeno, izbušeno, zalijepljeno, spojeno, ispolirano, lakirano, spakirano, prevezeno, izloženo, odabran, dotaknuto, kupljeno, preneseno, postavljen, korišteno, gledano.

24 Perec, G. (2005) *Vrste prostora*, Zagreb: Meandar, str.

25 Merleau-Ponty, M. (2005) *Phenomenology of Perception*, London: Routledge 133.

26 Berger, J. (1972) *Ways of seeing*, London: Penguin Books, str.3.

pogled

pogled

fokus

pogled

promatrati promatrati promatrati promatrati promatrati promatrati

pogled

gledati

gledati

gledati

gledati

gledati

gledati

gledati

gledati

vid

gledati

DOŽIVLJAJI PROSTORA

*Kakvi su prostori u kojima boraviš?
Koji su tvoji prostor za odmor?
Kako izgleda prostor rada?
Koliko ga primjećujep?
Koliko se osjećaš slobodno?
Koji je tvoj idealan prostor?*

Osobni doživljaji

‘Dodir s nekim prostorom iz nužnosti, ne iz iz želje.’

‘Nemam mogućnosti velikog utjecaja na radni prostor.’

‘Najbitnije je da ima dovoljno zraka.’

‘Otupljenje na prostor. Neprimjećivanje.’

‘Prostrano - visoki strop plohe i volumeni dosta kruti, pravilni i poticajni.’

nepotrebne
stvari
ružne stvari
neorganizirane
besmislene
nepovezane
svuda krcato
previše
zagušljivo
suho
staro
bezlično’

‘Stvari priljepljene uz prostor, a nisu dio prostora’
‘Vizualni kaos.’

‘Sve ima fiksnu formu i onda se ti tome nekako prilagodiš.’

‘Pozadinska buka.’

‘Vladanje prostorom, ‘moje, naše’ u sigurnosti kretanja i korištenja.’

‘Drugačija je percepcija prostora kad se prilagođavaš ljudima s kojima živiš.’

‘Dijeljenje prostora s nepoznatima uvijek mijenja način njegova korištenja.’

‘Ovisi tko je još u prostoru kako će se ponašati.’

‘Idealno bi mi bilo što češće biti negdje u prirodi.
U velikom prostoru, široko i otvoreno...
Da možeš samo ići, bezbrižno, da kretanje nije
upravljano i uvjetovano prostorom.’

‘Dojam zbijenosti i prenatrpanosti.’

‘Mali manevarski prostor.’

‘Promjena temperature, promjena teksture,
sve utječe na doživljaj prostora.’

‘Mijenja se sadržaj i namjena kroz vrijeme.’

‘Postoje neke mrtve točke u prostoru, koje nikada
ne koristiš ili ne dotičeš.’

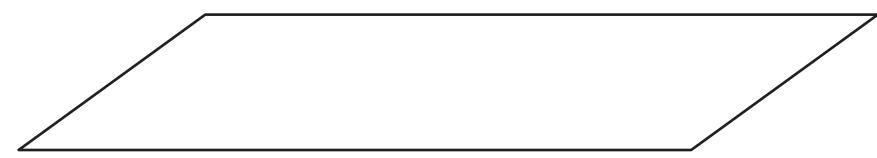
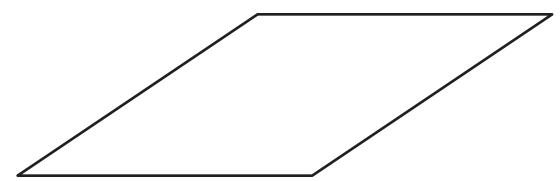
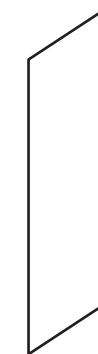
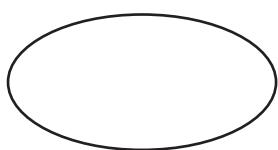
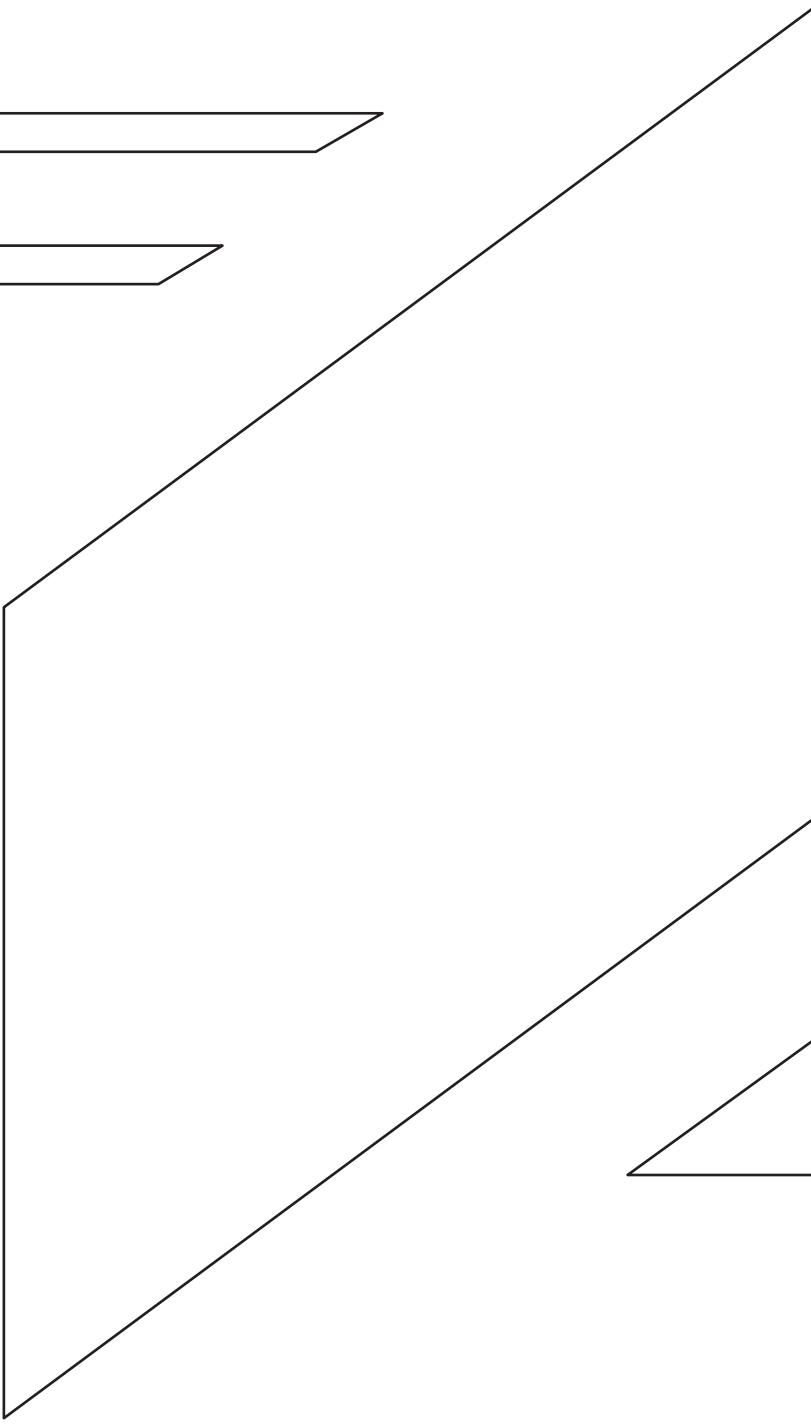
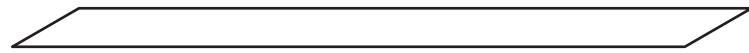
‘Uvijek ću zamisliti mapu linija kojima ću se kretati.’

‘Za prijenos sebe same.’

‘Iskorištavaš prostor, da bude funkcionalan, da
pomogne u tvojoj nekoj slobodi.’

‘Unutar javnih prostora ima nekih mjesta veće
intimnosti, slobode, ili čak osjećaja doma’

*osobni doživljaji prostora prikupljeni kroz razgovore s ljudima

Prostor je događaj

Gledajući prostor putem arhitekture ili dizajna, on se primarno proučava kroz geometriju i funkciju, no uvažavanjem kako ‘nema arhitekture bez programa, bez radnje, bez događanja’. Činjenice je da ona nije nikada čista forma već je njena funkcija uključena u društveni i politički plan te u ljudsku aktivnost. ‘Paradoksalan je odnos arhitekture kao proizvoda uma, kao konceptualne i dematerijalizirane discipline, i arhitekture kao osjetilnog iskustva prostora kao i prostorne prakse.’²⁷ Paradoks se izraženje iskazuje kao nemogućnost istodobnog propitivanja naravi prostora i stvaranja te istovremeno doživljavanja realnog prostora. Nakon što je prostor zamišljen, u skici, nacrtu, maketu, projektu, on postaje oblikovan, a tek naknadno iskustven. Time je tek nakon realizacije moguće promišljanje o njegovim doradama i promjenama – nakon što je iskustvu preko papira i nacrta dodano i tjelesno iskustvo. Arhitekt/dizajner može na konkretan način osjetiti njegovu atmosferu, korisnost i usklađenost te s druge strane nesavršenosti, pogreške i zapreke.

Dakle umom se ne može nikada do kraja prepostaviti prostor i njegov iskustveni dio, i tek kada on zaživi počinje sučeljavanje, odnosno ‘arhitektura se definira kao užitak, a katkad i nasilje sučeljavanja prostora i aktivnosti’²⁸

Arhitekt može jedino prepostaviti veličine, oblike i kompozicije prema postojećim rješenjima, iskustvima prostora koje je prošao te iskustvima prostora koje je oblikovao. Prema tome je užitak arhitekture u točki njezine slobode, koincidenciji ‘koncepta i iskustva prostora’, što znači u crti što istodobno i spaja i razdvaja, crti što joj ispunjava i duh i tijelo: njezina potpunost, u nemiru.²⁹

Uključivanjem i razvijanjem osjećaja prema prostoru, odnosno tjelesnog dijela iskustva dostiže se ono dnevno prisutno i najvažnije za življene unutar arhitekture. Sve dok se odbacuje paradoks idealnog i realnog prostora, imaginacija i unutarnji doživljaj može biti jedino sredstvo da je se transcendira.³⁰

U konačnici će individualni doživljaj konkretnog prostora biti onaj koji se upisuje u tijelo i iskustvo; koji se veže na osobna događanja u tom prostoru i čini njegovu atmosferu. Polazeći od postojećih iskustava prostora mogu se prikupiti i sastaviti smjernice promišljanja koje proizlaze iz univerzalnih doživljaja (uzimajući u obzir da uvijek postoje individualni, te trenutkom uvjetovani doživljaji). Nezaobilazni dio je sklad funkcija i tijela u interakciji. Promišljanjem kroz pokret, a ponajviše plesnom umjetnosti se prostor sagledava iz kompleksnih i dinamičkih aspekata. Iz tog razloga je Schlemmer za vrijeme djelovanja u Bauhausu stavio naglasak na kretanje nađeno u plesu koje je ‘elementarno sredstvo za realizaciju prostorno-stvaralačkih impulsa jer ples može artikulirati i odrediti prostor.’³¹

27 i 28 Tschumi, B. (2009) *Arhitektura i disjunkcija*, Zagreb: AGM, str.55.i 56.

29 i 30 Tschumi, B. (2009) *Arhitektura i disjunkcija*, Zagreb: AGM d.o.o., str. 76. i 44.

31 Huxley, M., Witts, N.(1996) *The Twentieth –Century performance Reader*, New York:Routledge

Iskustvo prostora

Osim značenja i uloge tijela u njegovom oblikovanju, doživljaj prostora može se proširiti na razna osjetila i slojeve promatranja. Osjetila stvaraju fragmentarno opažanje, a vjerojatno su dodatno individualna i selektivna. Nije moguće vidjeti u potpunosti volumen i sve postojeće plohe jer je njihov doživljaj prekinut mnogobrojnim drugim vrstama informacija i elementima prostora; ali i samim ograničenjima našeg opažanja, trenutnim interesom ili nedostatkom interesa. ‘zapravo i ne vidite kocku. možete vidjeti njen kut ili stranu, ili strop, ali nikada istodobno plohe koje je definiraju. Dirate zid, čujete odjek. Ali kako povezujete sve te opažaje s jednim jedinim objektom? Djelovanjem uma?’³²

Slijed opažanja / objekt opažanja

- raspored namještaja / kompozicija*
- slike na zidu / vizualni elementi*
- prohладно / temperatura*
- propuh / vanjski prirodni utjecaji*
- zvuk koraka / kretanje kroz prostor*
- svjetlost s prozora / doba dana*
- žuto svjetlo žarulje / boja prostora*
- posuđe na stolu / trag aktivnosti*
- stolice u kutu / područja za sjedenje*
- položaj tv ekrana / usmjeravanje fokusa*
- pozicija stola / prostor okupljanja*

Doživljavamo prostor prvo putem vidljivih, uočljivih elemenata, većih volumena, ili osjetnih aspekata (temperatura, svjetlo, prašina, zagušljivost), a zatim na način na koji možemo stupiti s njime u kontakt zamišljajući pozicije tijela, odnose, linije kretanja. Ili pak gledamo što se događalo putem predmeta zastupljenih na vidljivim površinama – koji su tragovi korištenja i događanja.

‘Može li geometrijski prostorni koncept biti zamijenjen konceptom utemeljenim na nečijem iskustvu prostora?’³³ Pitanje je koje otvara novo istraživanje s polazištem u iskustvu. Eksperimentalni prostor izgrađen od postojećih dijelova prostora, s jedne strane ga analizira i stvara novu kompoziciju, a samim time i novi prostor koji usmjerava pažnju na ono što se događa između materijalnog, tjelesnog, u vremenu i pokretu. Improvizacijom prostora u mjerilu jedan na jedan, moguće je iskusiti, isprobavati i mijenjati.

Kako bi doživljavali vlastiti doživljaj bivanja u prostoru, analiziranjem i pročišćavanjem svakodnevnog prostora koji nas okružuje, naglašavaju se njegove oblikovne karakteristike. Elementi proizašli iz promatranja prostora, postavljeni u određenim odnosima i sugerirajući smjerove kretanja, upućuju na doživljavanje prostora kroz kretanje. Zatim kroz postepeno prikupljanje njegovih fragmenata i postavljanjem u nove odnose sugeriraju više različitih funkcija ili kategorija predmeta.

³² Tschumi, B. (2009) *Arhitektura i disjunkcija*, Zagreb: AGM d.o.o., str. 37

³³ Tschumi, B. (2009) *Arhitektura i disjunkcija*, Zagreb: AGM d.o.o., str. 50.

Atmosfera prostora

Vidjet ćemo oblik atmosfere tamo gdje je prije bila samo praznina. (Umberto Boccioni, *Plastic Dynamism*, 1913)

Atmosfera postoji u međugri elemenata, ne može biti objašnjena nijednom referencom na postojeće objekte. Atmosfere se može shvatiti kao 'sfere prisutnosti'. Nisu smještene unutar stvari koje ih izlučuju, već u subjekte koji ih fizički osjećaju, ali između i unutar njih u isto vrijeme (Boheme). Još nešto zrači iz stvari što je različito od vizualne i zvučne percepcije osobe, ali što unatoč tomu može biti fizički doživljeno kada vidimo ili čujemo tu stvar; nešto što sebe izljeva u prostor izvedbe, između stvari i subjekta koji opaža – neka specifična atmosfera.³³ Isprepleteni su unutarnji doživljaji s onim vanjskim, svaka osoba ulaskom u prostoriju proživljava jedinstvenu atmosferu kao spoj vlastitog stanja i prostornog. Sam prostor može svojom atmosferom utjecati na većinu, te 'ujediniti' doživljaje stvarajući zajedničku 'sfetu prisutnosti', ponašanja i raspoloženja.

Oblik elemenata čine dojam cjeline prostora kao pravilnog, oštrog ravnog, ili oblog, zakriviljenog, mekšeg.

Svjetlost ili nedostatak svjetla utječe na raspoloženje, pa je mračni prostor tijekom dana uvijek vezan uz negativnije raspoloženje. Ili umjetna svjetla koja cijelom prostoru daju neprirodno zeleni ili žuti ton.

Boje ga čine živim ili smirenim.

Gustoća, odnosno količina predmeta i namještaja daju dojam natrpanosti ili zbijenosti, zagušljivosti i odbojnosti.

Zvuk izrazito utječe na atmosferu, pogotovo ritam pojavljivanja zvuka ili glazba koji se često vežu uz sjećanja na pojedini prostor.

Zrak, tj nedostatak zraka može učiniti prostor gotovo nepodnošljivim.

³³ Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press, str. 116.

Proizvodnja prostora

Kako se uopće prostor stvara u širem smislu kao rezultat društvenih procesa i okvira: Ako prostor nije jednostavno mjesto gdje se predmeti proizvode i razmjenjuju, je li i sam postao predmet proizvodnje? ³⁴

Međusobnu ovisnost materijalne okoline i našeg odnosa prema njoj čini sustav rada i življenja: tijela u radu i tijela u odmoru, odnosno tijela u materijalnoj okolini. Pojedinac se kreće i radi unutar oblikovanog prostora kako bi sami prostor posjedovao, koristio, održavao i uređivao. Tijelo i pokret su uvjetovani tijekom rada, pridonošenju i održavanju svoje okoline te tijekom boravka u istoj - nastaloj kao rezultat radne produktivnosti. Radimo kako bi živjeli u prostorima razvijenim sukladnom našim mogućnostima i neizbjježno joj se podređujemo. Oblikujemo svoj prostor i vrijeme. Odabir prostora odmora, i dalje ostaje prostor *odabira*, odnosno čini dio ponude oblikovanih prostora i aktivnosti u slobodno vrijeme.

Pojedinci koji su u sustavu rada i odmora, koji im omogućava istraživanje jednog i drugog, događa se repeticija, ali uz varijacije koje potiču razvoj, potiču želju za akcijom. U sustavu neželjenih prostora i radnji, repeticija postaje zamorna, postaje odradivanje i čekanje. ‘S obrtom dolazi neumorna repeticija, bez dosađivanja što pojedinac sve više istražuje; ritam rješavanja i pronalaženja novih problema; bavljenje otporom ‘materijala’ ³⁵

34 Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press, str. 52,

35 Filipovic, E. (2015) *Work/Travail/Arbeid*, Brussels: Wiels, str.21.

KONTAKTI

Kontakt s prostorom

Disanje

povezivanje sa prostorom kroz udisanje zraka.

Pogled

Djelomični pogledi, unutar granica
vida – jasniji sadržaj u centru
gledanja. Periferalno gledanje ili
meki pogled kad smo usmjereni na
cjelinu, sve se čini mutnijim.

Doticaj

predmeta ili površine,
osjećaj različitih
toplina materijala,
teksture, oblika.

Hodanje

Zvuk

kretanja, govora ili disanja.

Oslonac

na plohu, ili površinu s
različitim dijelom tijela
na različite vrste ploha.
Otpor ovisi o njenoj
tvrdoći.

Rukovanje

Podražaji

pritisak ili oslonac na tvrdoj drvenoj površini
naborana koža lakti
stopala nepravilno postavljena
rubovi cipele
najveći pritisak na donjoj strani bedra
rub stolice
osjećaj udaljenosti od naslona
tkanina na koži
toplina materijala
rubovi naočala
promjena boje svjetla
tekstura papira na dlanu
hladno staklo pod prstima
vjetar na licu
rub metalnog stola ispod dlana
okus kave
vibracije iz okoline putem tla
seljenje osjećaja pritiska na više točaka u tijelu
stisnuti mišići uz kosti
otpor naslona
pritisak na srednji dio leđa, kralješci

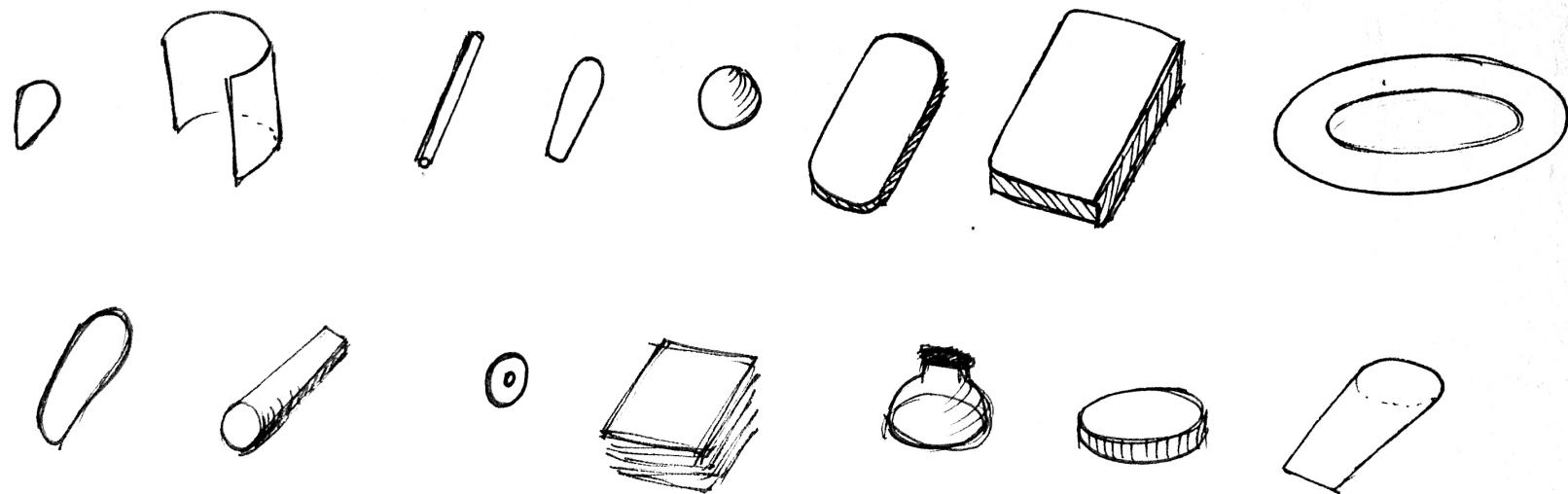
pritisak pete na rist stopala
pritisak zida na potiljak glave
zategnuće u vratu
jastuci ispod leđa
2 izvora svjetla odozgo
2 ekrana
pokretne slike
mnoštvo boja
zvuk kompjutera, grijanja
zvuk doticanja plastičnih tipki
plastika pod prstima
glas iz zvučnika
aktivirani mišići ruke
opušteni mišići nogu
težina tijela različito podijeljena
drveni rub pod laktom
topli materijali
hladan zid

Kontakt s predmetima

Površine doticaja

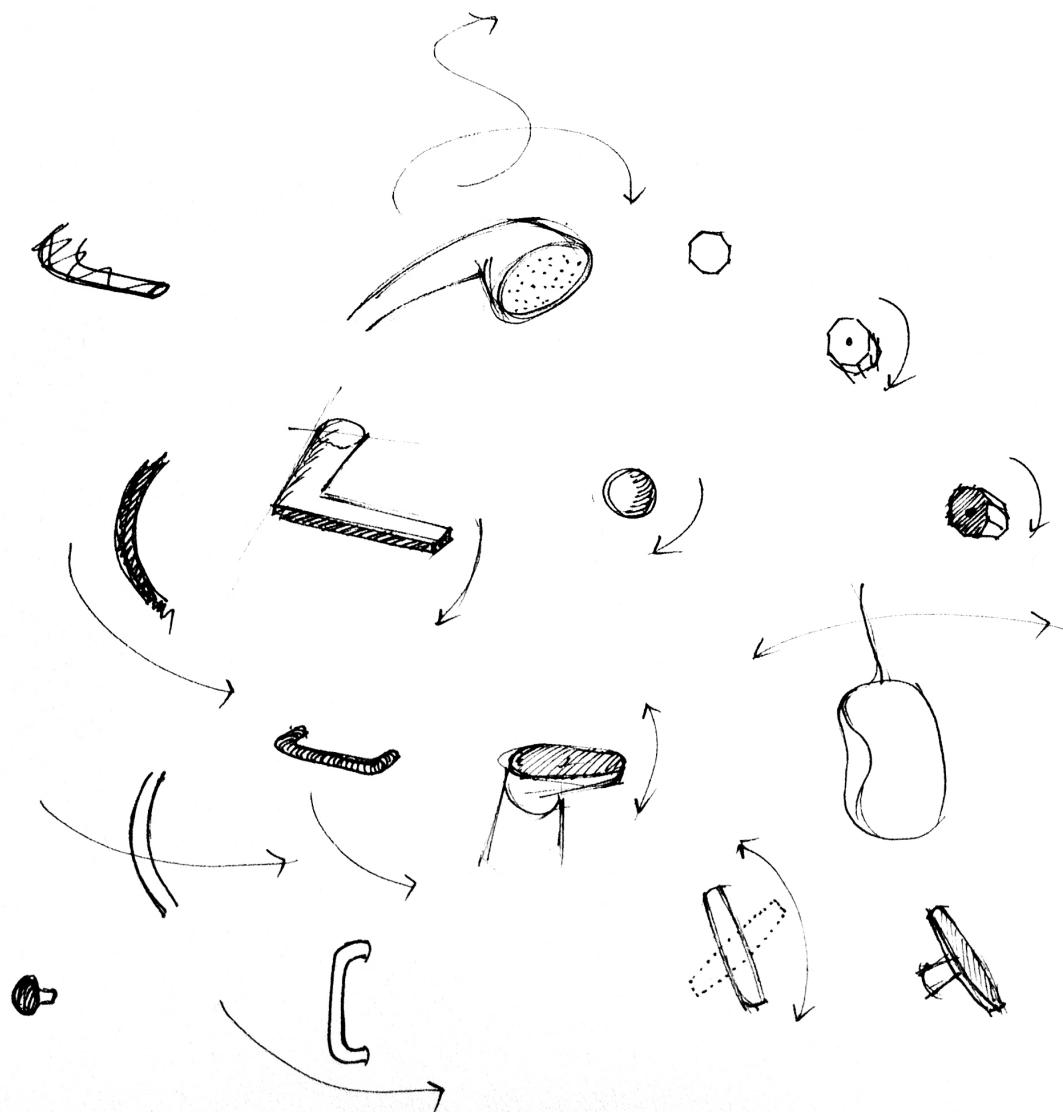
Oblici

Radnje ruku

	maknuti	dići
	izmaknuti	podići
	pomaknuti	
kupiti	primaknuti	
skupiti	omotati	
pokupiti	zamotati	
iskupiti	smotati	
		premjestiti
donijeti	staviti	
prenijeti	postaviti	
iznijeti	podstaviti	
	ostaviti	
		staviti
	nositi	sastaviti
	iznositi	rastaviti
	prenositi	
	odnositi	
	prinositi	
	snositi	
	podnositi	
		složiti
baciti	vući	
bacati	povući	
izbaciti	izvući	
	dovući	
	uvući	
	privući	
		stisnuti
		pritisnuti
		istisnuti
		potisnuti
		prostrti
		podastrti

Predmeti za ruke

Predmeti u pokretu

Pomiče se lijevo – desno, naprijed – natrag. Udubljuje se i naginje pod težinom ili pritiskom. Ponekad stoji nepomično dulje vrijeme.

Mirna, ravna površina. Podrška je ostalim predmetima. Doticaji raznih težina, pritisaka, ritmova. Ponekad dugotrajno ostaju na mjestu, a ponekad se podižu i postavljaju.

Rotirajuća okomita površina. Dotiče se samo na jednom mjestu. Okreće oko osi.

Najveća horizontalna površina, u varijacijama tekstura, hrapavosti, boja, oblika, tvrdoće. Ponekad je neravna, nepravilna, ponekad preskliska. Poprima tragove kretanja ako je mekše strukture i mijenja se pod težinom.

Zgužvane površine i slojevi, masa koja se mijenja, skuplja i širi, tvori različite volumene. Zagrijava se i hlađi.

Doticaj s predmetima kroz jedan sat

Krevet

Nepravilne, naborane, zgužvane, horizontalne površine. Gotovo polovica površine tijela ih dotiče. S vremenom postaju udubljene na različitim mjestima ovisno o rasporedu dijelova tijela. Obično se veća udubljenja nalaze na početku i na sredini pravokutnika. Često su površine različitih uzoraka i boja. U mraku pažnja prelazi na osjet mekoće i strukture materijala, na hladnoću koja se pretvara u toplinu. Ponekad se tijelo premješta i usklađuje s materijalima, strukturama, svojstvima predmeta. Na kraju se cijela pažnja i osjet vanjskog prostora smanjuje dok potpuno ne nestane zajedno s tijelom koje tone u san.

Intimna i sigurna zona gdje je izraženo kako se osjećaš, i gdje si suočen sam sa sobom. Mjesto da se smiriš, zaspis i pustiš stvari. Mogu se osjećati bilo kako, to je neka točka gdje je sve intenzivnije i izraženije.

‘Krevet je, dakle, u prvom redu individualni prostor, osnovni prostor tijela..’³⁶

³⁶ Perec, G. (2005) *Vrste prostora*, Zagreb: Meandar, str.

Asocijacije

nabori, mekoća, napetost, namještanje, nespretno tijelo,
uzorci, tama, tišina, mir, nisko, horizontala, pogled u strop,
nepokret, zgužvano, pravokutno, zaobljeno, opuštanje, disanje,
knjiga, bilješke, snovi, nepoznato

spavanje, odmaranje, izležavanje, ne znam, dosada,
skupina, mnoštvo, jedenje, vođenje ljubavi, gledanje tv-
a, daljinski, skakanje, razvlačenje, tučnjava jastucima,
prolijevanje vode, guranje, premještanje, pokrivanje, deka
na pokrivaču

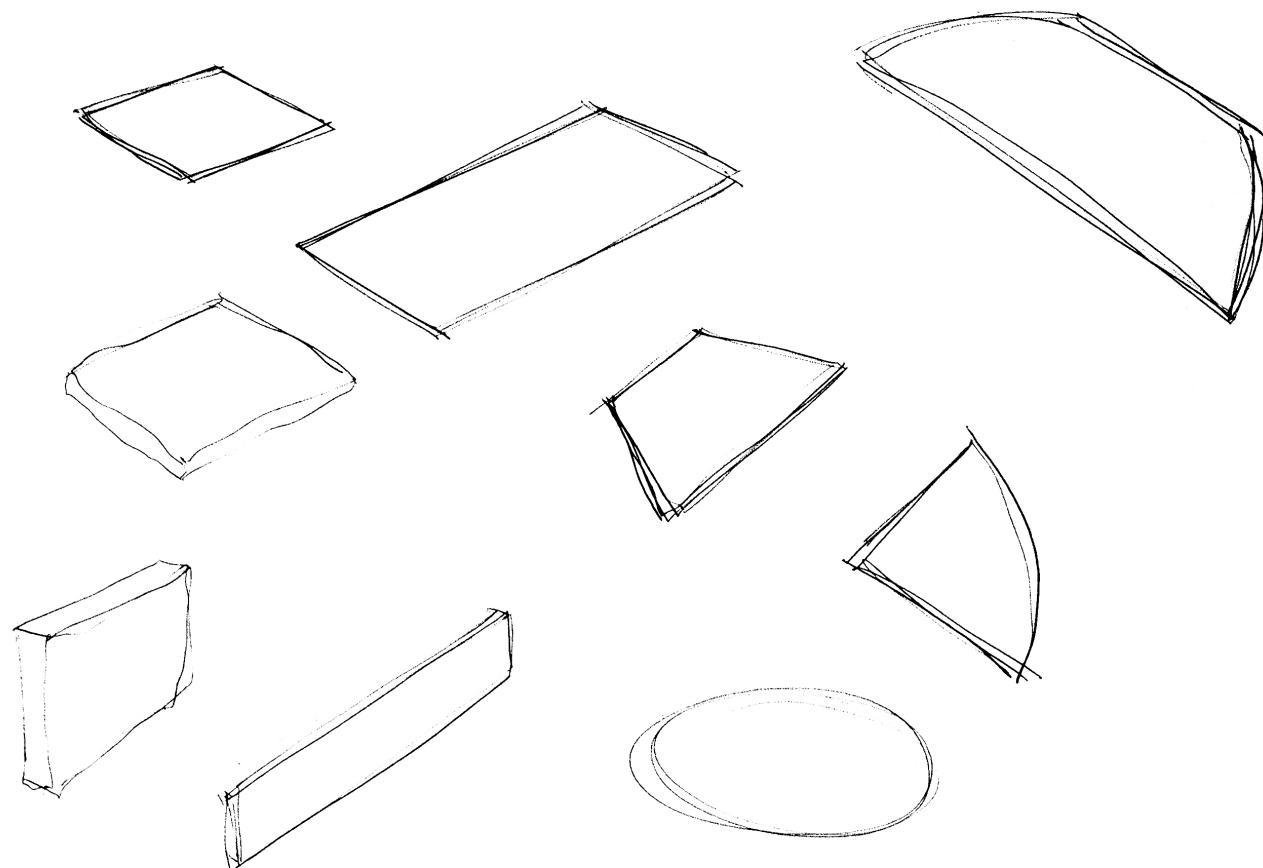
odmor, san, bijeg, skrivanje, mrak, glazba, čitanje, ugoda,
razmišljanje, samoća, dijeljenje, zagrljaj, kraj i početak, intima,
toplina, bliskost, jastuk, gubljenje

odmor ali i rad, miris svježe opranog veša, udobno, mekano,
nekoliko razina, tvrda konstrukcija, polutvrdi madrac, mekani
jastuk i pokrivač, san; najopušteniji stadij za tijelo, nesvjesno,
skroz prepušteno unutarnjim tokovima - psihološki i fizički

Intimno, ful intimno, udobno, toplo, blisko, izolirano,
odvojeno, ogoljeno, statično, slojevi, teksture, tjelesno,
spavanje, buđenje, bolovanje, seks, druženje, vrijeme,
prozori, osama, puštanje, sigurna zona, krajnja točka

Stol i stolica

Tijelo okruženo plohama. Uglavnom su horizontalne i vertikalne ili pod nagibom. Vertikalne bijele plohe i horizontalne drvene. Tijelo je podržano s više ploha, koje mu s vremenom stvaraju nelagodu. Otpor tvrdih površina. Koncentrirano je na sadržaj ispred sebe, Prsti dotiču male predmete raznih oblika i mat.

Asocijacije

Stol

‘bijeli stol, hrpa stolova, nas dvije, stol doma, hrana, ispod stola, stolica, krpa, čisto, prljavo, kompjuter, nagnuti stol, klimav stol, stol s rupama, vaza s cvijećem, košara s jabukama, stolić, veliki stol, mali stol, stakleni stol s bajaderama kod neke tete bogate, rubovi, uzorci, pod, dosadan’

‘posao, rad, sjedenje, leđa, ne znam di bi s nogama, da li da ih izravnam ili, radni stol, saginjanje, kuhanje, smetnja u prostoru, zapinješ, mjesto gdje su svakodnevni predmeti, ključevi, novčanik’

‘ravno, laktovi, širina, malo iritantan zvuk površinske obrade, mrvu hrapavo, bijelo - dobro, energično i mirno, malo zmazano - živi se na njemu, ponekad mjesto za odmoriti oči, padanje glave i to, čisto, golo, 75 cm, glavno da se ne klima, noge na stolu’

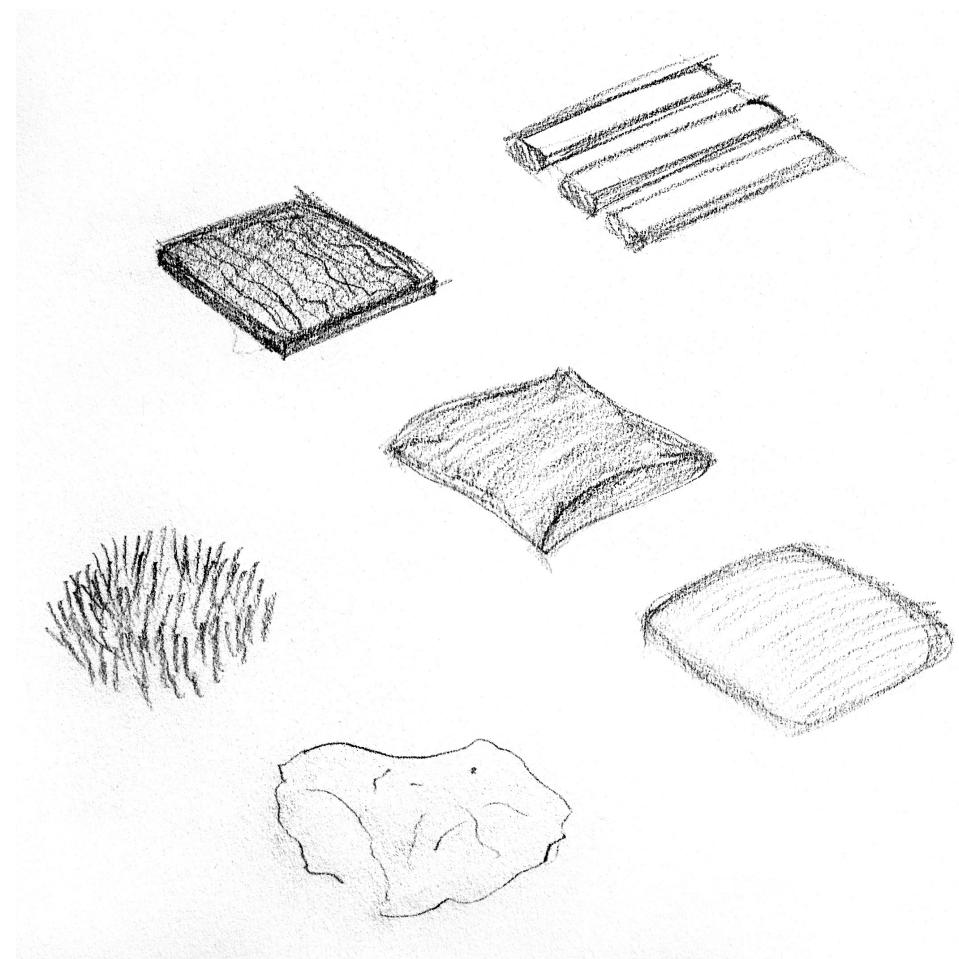
Stolica

‘sjedenje, neudobnost, udobnost, razne stolice, kino, tramvaj, učionica, čekaonica, kafić, barska stolica, strgane, besplatne, preokrenute, paučina, prašina oko rubova, stolica za spuštanje, koja se vrti, za masažu, tapecirana stolica, masne mrlje na stolicama, rubovi na kojima zapne hrana, rekvizit, mjuzikl, fleshdance, klupice, sjedenje, ‘pasno’

‘radni prostor, puno provodim u poziciji sjedenja, borba, tražiš mjesto u tramvaju ili kafiću, odmor, spavanje, aerodrom’

‘neudobne sve, ponekad dobro, malo preniska, karpalni tunel za ispružiti noge, da se bar giba ili radi nekako, prestatično, tkanina, sružva, mreža, plastika’

Površine za sjedenje

RAZUMIJEVANJE POKRETA

Značenja pokreta

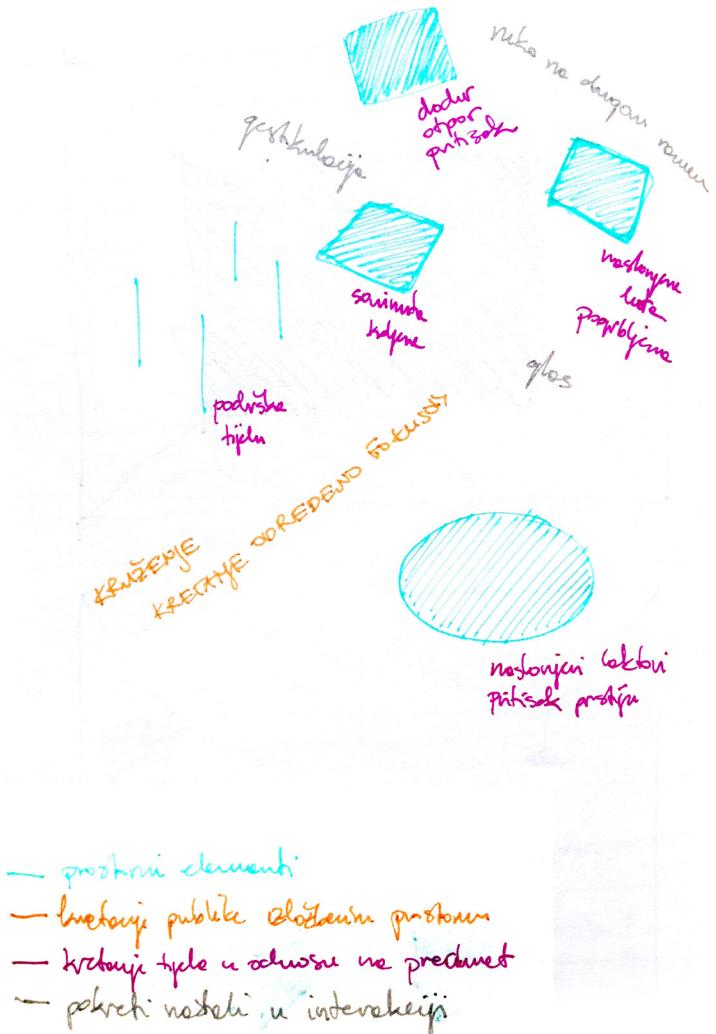
Pokretom, gestama i facijalnom ekspresijom otkrivamo njegove izvore i međusobne razlike . Razlike koje su nam dane i naučene, te pokreti koji polaze od apstraktno – konkretnog, stvarno – virtualnog ili muškarca – žene.³⁷ Isti pokret može imati drugačija značenja u nekom drugom tijelu. Ili kretanjem se zapravo događa konstantna promjena u značenjima: ‘Značenje pokreta je sam pokret značenja.’⁴⁰ U jednostavnom primjeru pokret može biti potaknut potrebom, i tada je čisto funkcionalan. Možda odražava trenutno stanje ili tok misli, pa je pokret gotovo nesvjestan. Ili se zbog prisutnosti drugih usmjerava i oblikuje u formu komunikacije i odgovarajućim načinima ponašanja. Motivi stvaraju pokret, a pokret stvara niz *materijala* za čitanje koji često mogu biti na različite načine interpretirani.

Ples može ukomponirati sva ta značenja te sugerirati na raznolikost tijela i kretanja ili pak univerzalnost koja nas povezuje. U mogućnosti je pomiriti razlike upućivanjem na konstantnu promjenu motiva, značenja i nosioca pokreta upravo ističući pokret kao ono što nam je zajedničko.

³⁷ Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press, str.27.

Relacijski pokret

Tijelo – predmet – prostor

- prostorni elementi
- krećajući publike obloženim prostoru
- krećajući tijelo u odnosu na predmet
- pokreti nastali u interakciji

Način na koji se ‘služimo’ tijelom i prostorom čini naš prostor oko tijela, ali i unutar – stvara se reciprocitet kroz kretanje. Zbog toga bilo koji predmet ili dio prostora uvjetuje način na koji uopće osjećamo kretanje, odnosno relaciju i korištenje prostora. ‘Osjećamo sjedenje kao što doživljavamo stolac: događaj u stvaranju postaje onaj kojeg čini mogućnost sjedenja.’³⁸ Ono što doživljavamo nije stolac sam, već odnos između tijela i stolca, Ovisno o individualnom iskustvu, učestalosti sjedenja te navici odnosno položaja u kojem se najčešće nalazimo prilikom ove pojedine situacije – stvara se osjećaj ili sjećanje. Dakle već samim poznavanjem tog predmeta, a zatim i njegovog oblika i načina uporabe, osjećaj sjedenja je vezan za njegovu pojavu. Osjećaj se mijenja ovisno o raznim arhetipovima predmeta koji su namijenjeni sjedenju, ali se razlikuju u konstrukciji, materijalu, veličini, itd.

‘U relacijskom pokretu, nećemo uvijek imati isti kontakt, ali će kontakt ostati.’³⁹ To znači da krećući se prostorom, uvijek smo u kontaktu s nečim materijalnim, bilo predmetom, površinom, podom, prirodom. Naše tijelo će uvijek doticati i biti u odnosu prema više ili manje elemenata osjećajući senzacije tog povezivanja.

38 Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press, str. 7.

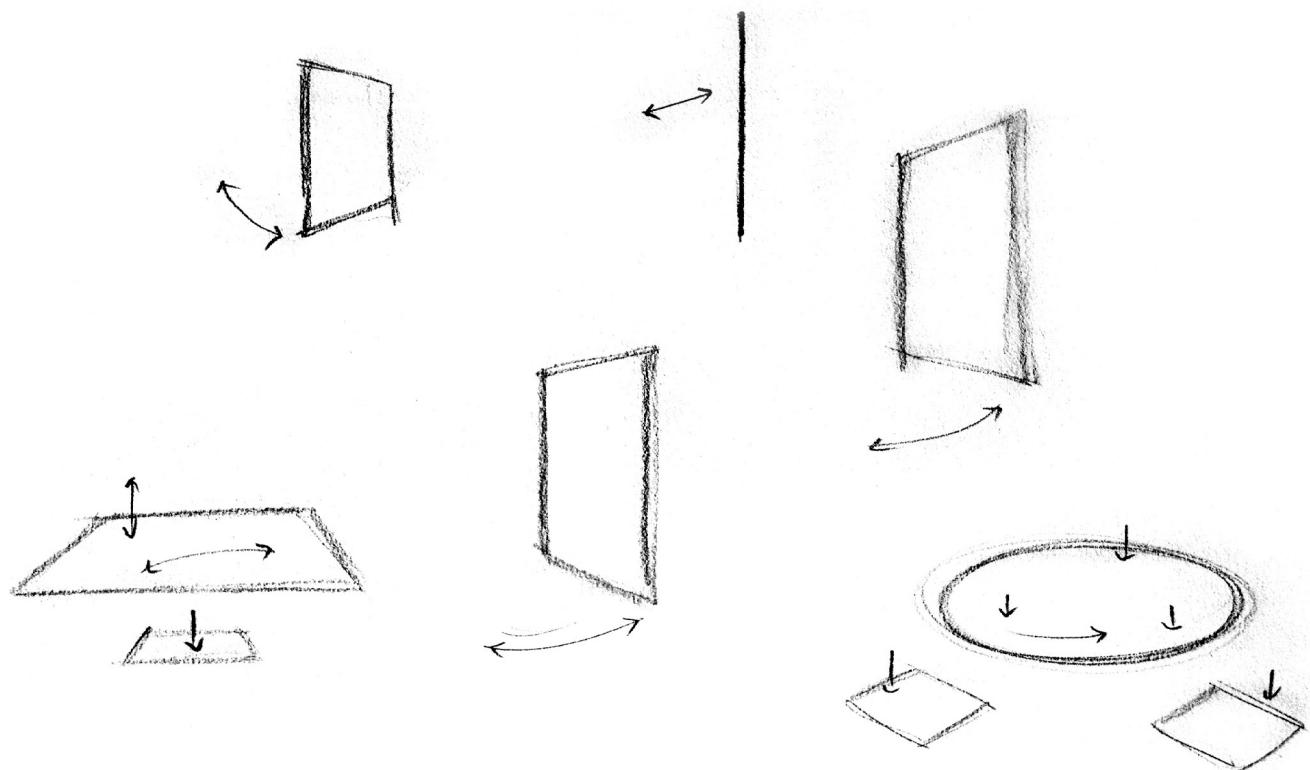
39 Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press, str. 13.

Repeticija i/ili improvizacija

Percepcija svakodnevnog pokreta je obično niz repeticija, navika, automatskih pokreta. No unatoč tome, u svakom ponovnom izvođenju automatskog pokreta, događa se i improvizacija.

Otvaramo i zatvaramo vrata. Vrata mogu biti različiti debljina, okruglih ili plosnatih kvaka, različitih sistema, mogu se zatvarati i otvarati sama. Stvaraju niz različitih iskustava interakcija. Na kraju svakodnevnim otvaranjem ulaznih vrata stana, ponavljamo pokret, ali naše tijelo nije u istom stanju, ritmu, energiji. Svaki pokret zapravo uvijek počinjem s određenom kolim

koja je pomiješana s načinom izvođenja pokreta i odnosno improvizacijom. 'Svaki korak koji naprav je ponovo izvođenje navike.'⁴⁰ Prostor i predmet tijelo, za korištenje i time u pokretu i promjeni, za događaja i uvijek se pojavljuju u varijacijama odn doživljavali svakodnevni pokret kao ponavljanje, i uvijek jedinstvenog spleta okolnosti.

⁴⁰ Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press, str.19.

Pokret radi pokreta

Praxis i poesis (prema Aristotelu) su djelovanja koja se razlikuju u svrsi. *Poesis* se definira kao djelovanje radi nekog cilja, produkta, *praxis* djelovanje radi djelovanja. Deweyova definicija estetskog iskustva je bazirana na razlici između značenja i cilja. Kretanje od točke A do točke B se može shvatiti kao kretanje s ciljem što učinkovitijeg dolaska. Isto tako, ljudi se mogu kretati okolo ne znajući kamo stižu. Na taj način kretanje je cilj. ‘Motivi za kretanje u oba primjera su različiti i tako mijenjaju način kretanja. Primjerice, koristiti vozilo ili hodati pješice?’ Iskustva koja su vezana uz kretanje radi kretanja mogu se nazvati estetskim iskustvima, a kako su ona dio našeg svakodnevnog, time estetika jest element svakodnevice. Nema pokreta bez konteksta, fizičkog i društvenog okruženja. ‘Različiti dijelovi okoline naglašavaju iskustva kroz njihovu konzumaciju.’ Življjenje i kretanje nije rezervirano samo za što učinkovitije djelovanje i maksimalan učinak izgrađene okoline, ono je i dio širokog spektra činjenja radi iskustva i samog kretanja.⁴¹

praxis	poesis
pokret radi cilja	pokret radi pokreta
funkcija	iskustvo
potreba	želja
obaveza	odmor

Estetske kvalitete interakcije⁴²

Povodljivost

se odnosi na interakciju doživljenu kroz osjet dodira i te shvaćanje odnosa i načina korištenja.

Ritmičnost

kao kvaliteta i iskustvo u interakciji s predmetom može se sagledati promatranjem odnosa s predmetnom okolinom u odjeljivanju različitih akcija mijenjanjem ritmova. To potvrđuje i analogija s iskustvom prostora u arhitekturi i doživljavanju ritma prolaskom prostorom u određenom vremenu.

Dramaturška struktura

određuje prepoznavanje predmeta – funkcije su otkrivene tek nakon nekog vremena što se povezuje s dramskim slijedom događaja.

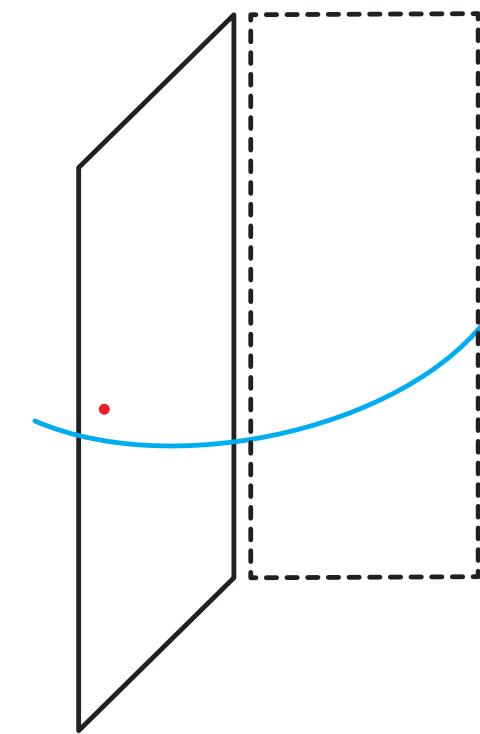
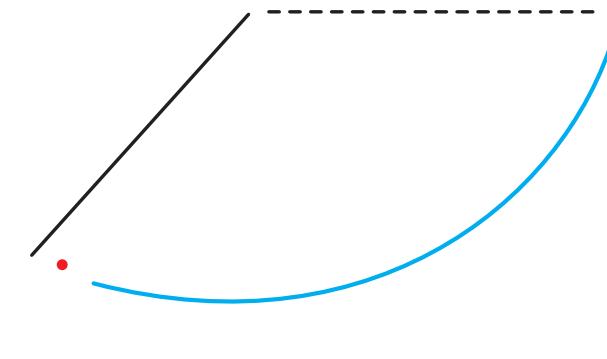
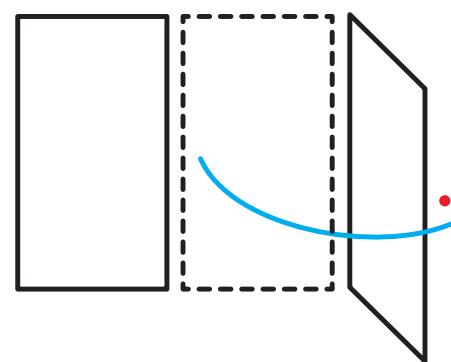
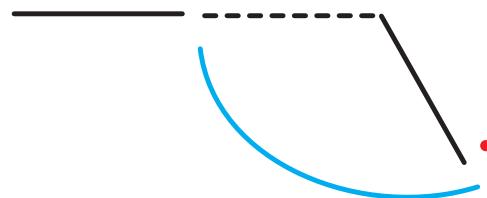
Prohodnost

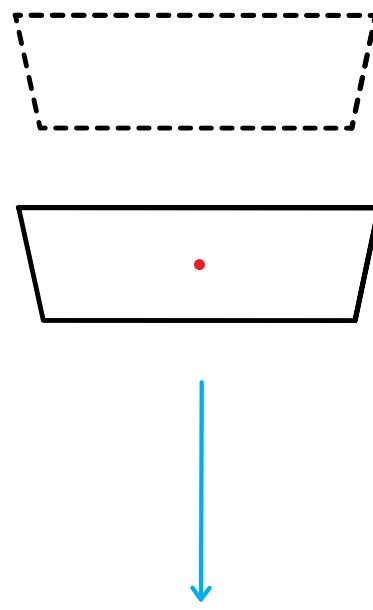
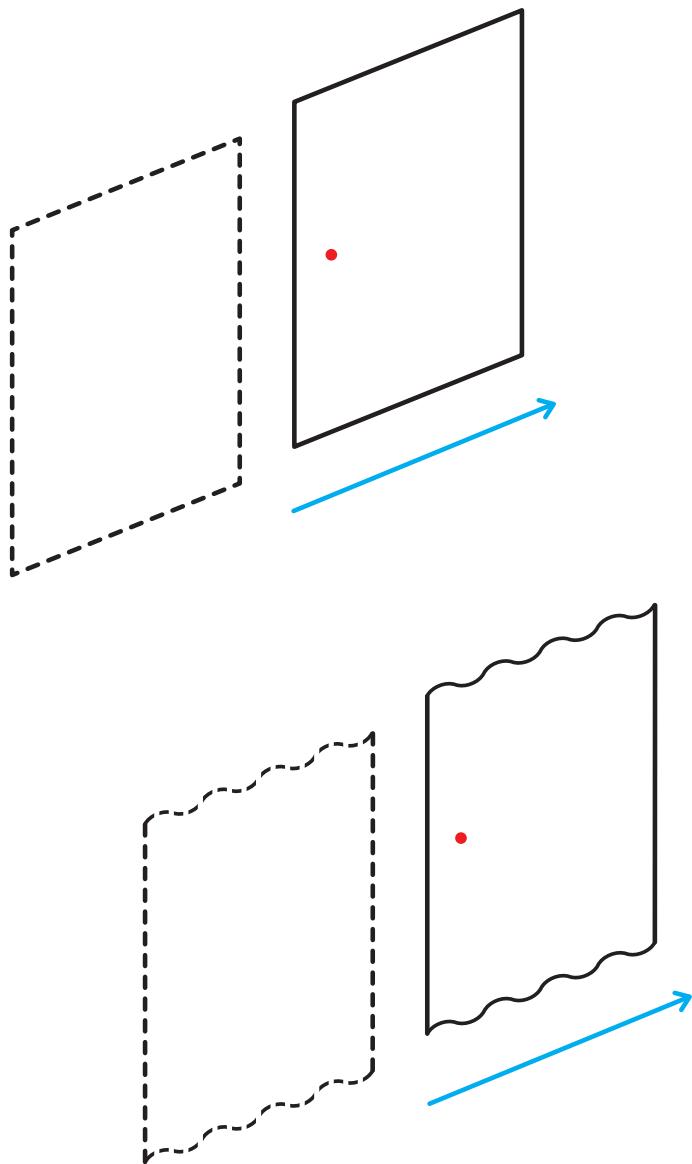
osjećaj lakoće kretanja i interakcije.

41 Odlomak iz <http://www.contempaesthetics.org/newvolume/pages/article.php?articleID=347>

42 Löwgren, J. *Towards an articulation of interaction aesthetics*, The New Review of Hypermedia and Multimedia

Nekoliko pokretnih elemenata

Relacijski objekti

Objekti koji uspostavljaju odnos s tijelom.

Svaki je predmet zapravo uvijek u određenom odnosu s tijelom:
odnos uspostavljen samo pogledom, povremenim doticanjem,
pozicioniranjem, naslanjanjem ili korištenjem ovisno o namjeni
objekta. Ono što se relacijskim objektima ističe je upravo vrsta
odnosa ili vrsta kontakta, odnosno njihove specifičnosti koji
stvaraju cjelinu doživljaja tijela i pokreta.

Vrste relacijskih objekata / svojstva pokreta

materijal / kvaliteta pokreta

tekstura / kvaliteta dodira

vizualni sadržaj / pogled

oblik / rukovanje, oblik tijela

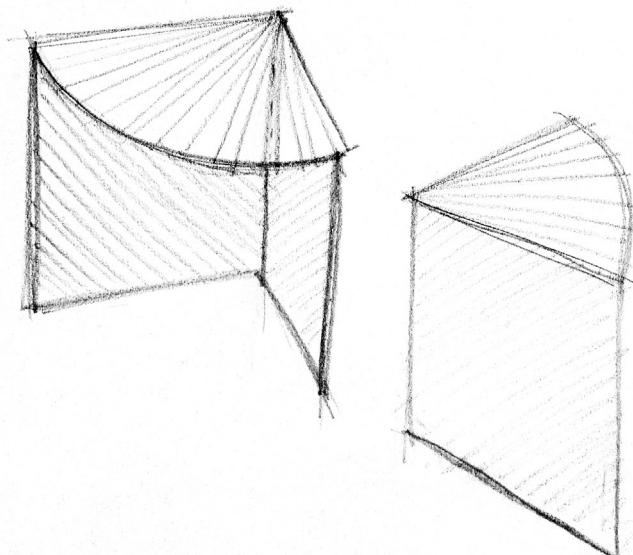
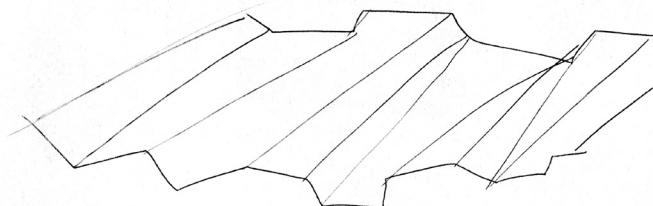
plošnost / naslanjanje, odlaganje

kompozicija / smjer kretanja

pokretljivost / aktivnost tijela

volumen / granice kretanja

težina / snaga

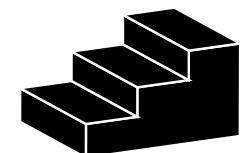
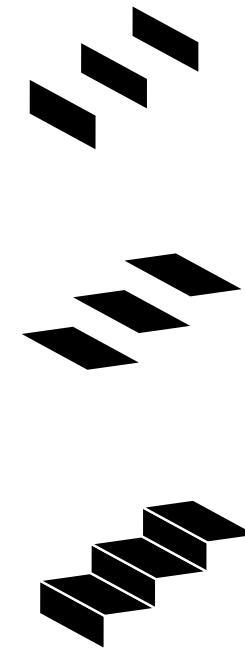
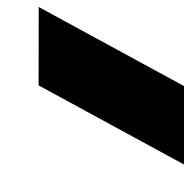
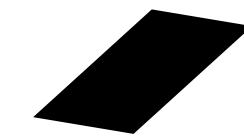
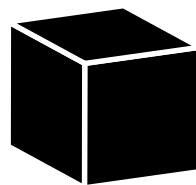
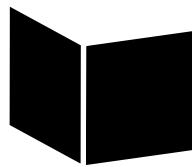

Promišljanje relacijskih objekata

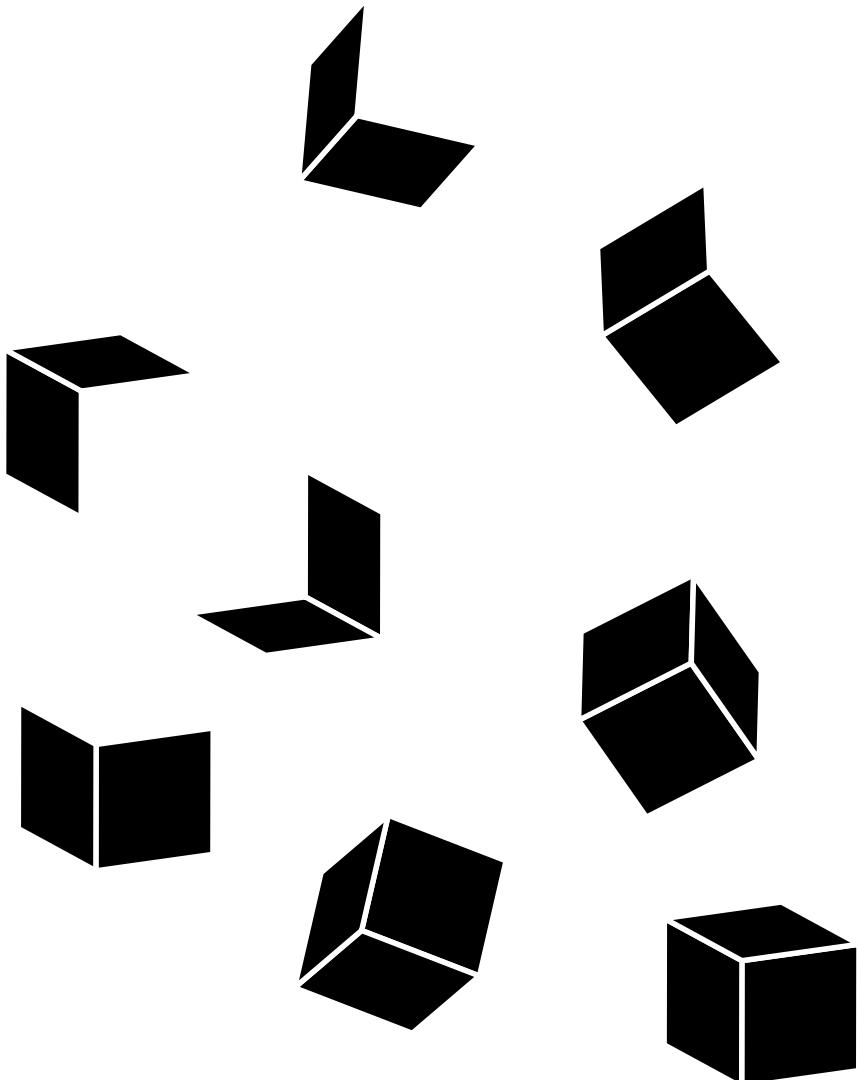
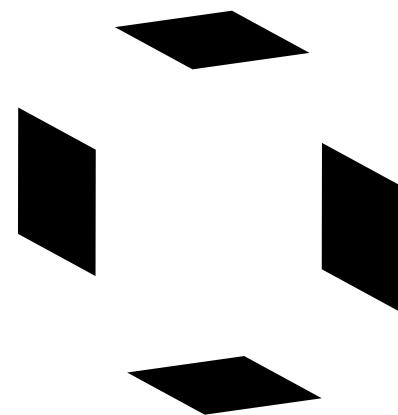
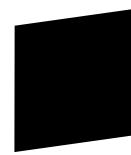
Geometrija

Spajanje elemenata

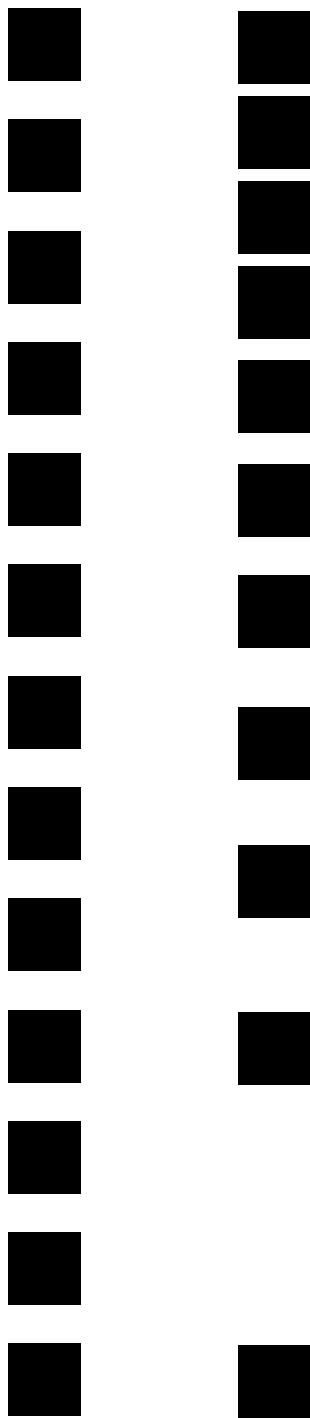
Položaji u prostoru

Gustoća

Ritam

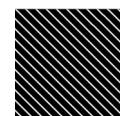
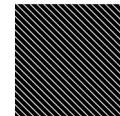
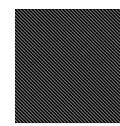
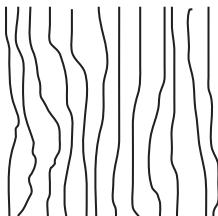
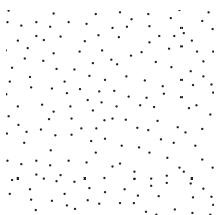
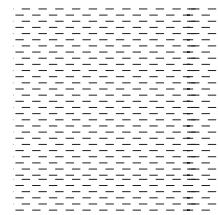
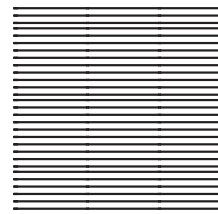
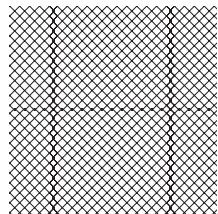

Promjenjivost

Materijali

Promjenjivost svojstva materijala

(Ne)mogućnost opisivanja pokreta

Pokušaj analize pokreta (apstrahiranje smjerova kretanja, točaka doticaja, smjerova pogleda) istovremeno pokazuje i svu nemogućnost potpune analize pokreta. Razni zapisi pokreta – od razvijenih plesnih notacija, bilješke kompozicija u prostoru, video dokumentacije – uvijek uključuju samo jedan ili nekoliko aspekata pokreta. Video dokumentacijom pokret je možda najbliže približen i podložan preciznoj interpretaciji. Bitni su fenomeni tijela koja se događaju prilikom pokreta poput: izvora pokreta, njegove fizike, kvalitete, energije koja čini pokret onakvim kakvog ga vidimo ili izvodimo. Uz sliku nam je tad potrebna riječ, odnosno preneseno iskustvo tijela u pokretu.

Opisivanjem pokreta kroz skicu i geometrijske oblike, te njihovim smještanjem u prostor nastaje shema pokreta koja je reducirana (sama riječ shema označava pojednostavljeni prikaz). S jedne strane naglašava trenutke kontakta s okolinom, a s druge strane i naglašava kompleksnost pokreta koju je nemoguće u potpunosti prenijeti u vizualni zapis.

Analizirajući pokret koji se događa u svakodnevici, primjerice razlažući ga na jednostavne opise pokreta dijelova tijela, stječe se uvid u mnoštvo ‘događaja tijela’. Toliko senzacija, makro i mikropokreta, koje tijelo svojom cjelovitosti može u jednom mahu izvesti i osjetiti, dok riječu i mišlju možemo tek postepeno razumjeti – nižući opise.

Ples može otkriti potencijale tijela, može otkriti o svakodnevnom pokretu istraživačkim pristupom – prenošenjem niza zapisanih svakodnevnih radnji u pokret. Niz pokreta koji ponavljaju radnje, mijenjaju ritam, kvalitetu, veličinu, prenose isti pokret u drugi dio tijela.

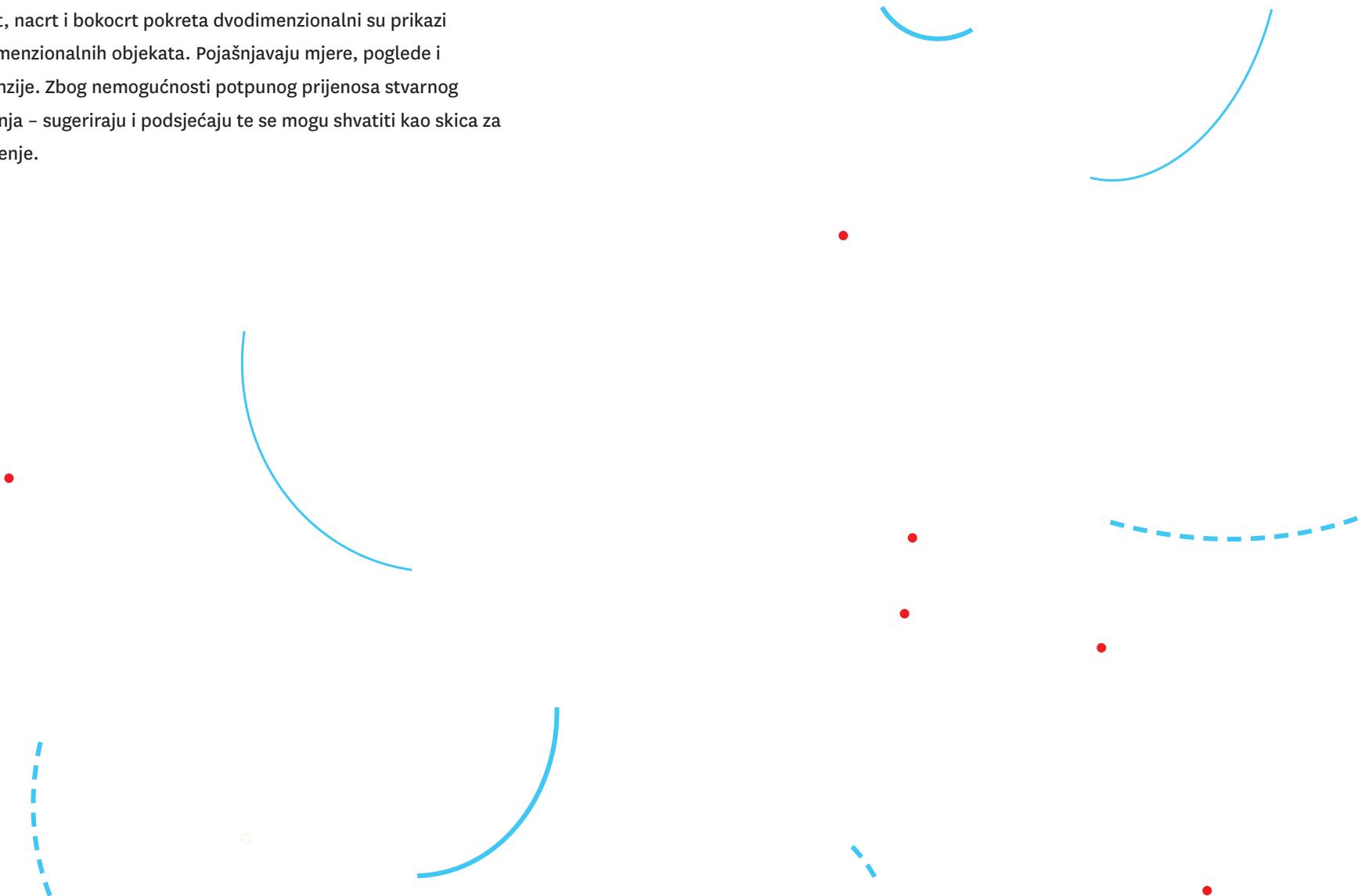
Tijelo plesača može artikulirano pristupiti pokretu, otkriti niz detalja, naglasiti ono što je univerzalno prisutno u svim tijelima. Iako je tijelo plesača senzibilizirano za preciznije opisivanje o vlastitom pokretu, ponekad izostaje sama refleksija o tijelu izvan plesne dvorane. Otkrivanjem događaja tijela u svakodnevnim situacijama, prenošenjem u praznu dvoranu, pokreće se proces njegova osvještavanja.

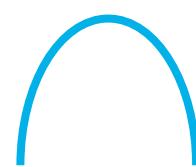
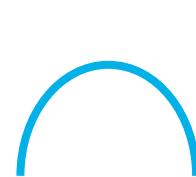
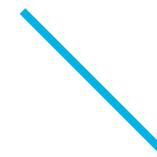
Prisjećanjem na situacije koje konstituiraju tijelo u radu ili tijelo u odmoru, povlače se razlike i sličnosti u tretiranju, korištenju i doživljavanju tijela. Cilj nije prikazati samo kako se tijelo kreće, već što se percipira kao tijelo prilikom svakodnevnog kretanja. Izvedbenost pokreta je u službi istraživanja – čimbenika koji slažu sustav iskustava koja se prenose iz prostora unutar tijela u prostor izvan tijela.

Sama izvedba ovisi i mijenja se o nizu odluka ili okolnosti. Interpretacije su beskonačne, a fenomeni tijela ostaju u individualnom i unutrašnjem doživljaju. Isto tako u svakodnevnom kretanju, koliko god radili iste radnje, kretali se u sličnim prostorima, one će uvijek biti uvjetovane individualnim navikama, karakteru pokreta, trenutnom raspoloženju, ritmu kretanja, itd.

Tlocrt, nacrt, bokocrt – pokreta

Tlocrt, nacrt i bokocrt pokreta dvodimenzionalni su prikazi trodimenzionalnih objekata. Pojašnjavaju mjere, poglede i dimenzije. Zbog nemogućnosti potpunog prijenosa stvarnog kretanja – sugeriraju i podsjećaju te se mogu shvatiti kao skica za izvođenje.

PLESNO TIJELO

Tijelo u praznom prostoru

Tijelo u plesnoj dvorani

Ulaskom u prazni prostor, snažno osjećamo prazninu, čistinu, njegove plohe i granice. Najčešće kvadar, u 6 ploha, čistih zidova i poda. Osjećamo čak nelagodu zbog nepostojanja namjena i uputa u tom prostoru. Istovremeno snažnije osjećamo sebe unutar tog prostora – osjećamo još neispunjene aktivnosti, kretanja koja se nisu dogodila, mogućnosti tijela koja su nam nepoznata jer u praznom prostoru nema pravila za kretanje. Nema predmeta koji bi nam zadali konkretnе pokrete, kontakte s pojedinim elementima, načine rukovanja ili zaobilazeњa raznih volumena i geometrija. Nema namještaja za namjestiti tijela. Ako izaberemo mirnu poziciju, naći ćemo se ležeći na podu, sjedeći, možda naslanjajući se na zid. Možda ćemo ležati na podu i nasloniti noge na zid. Zid tada dobiva nove funkcije u doticaju s tijelom. Nije samo ploha koja omeđuje volumen prostora i definira njegove granice, visinu ili ga dijeli od drugog prostora. Postaje površina gotovo ravnopravna podu, podložna eksperimentiranju tijelom, ili pak postaje površina čiju udaljenost snažnije osjetimo, postaje referentna ploha koja definira veličinu pokreta i udaljenosti. U pojačanom osjećaju praznine prostora, osjećamo prisutnost zraka, čujemo zvuk vlastitog kretanja...

Tijelo u prirodi

Osjećaj mira, pojačani osjet i senzibilitet spram prirodnih pojava, zraka, sunca, vode, biljaka. Osjećaj otvorenosti, povezanosti. Osjećaj sebe unutar prostora.

Tijelo u punom prostoru

U doticaju je s bezbroj oblika i veličina predmeta. Poprima oblik većih elemenata (položaj sjedenja prema obliku stolca). Kreće se zadanim prostorom, funkcionira po navici, improvizira u malim detaljima. Kreće se direktno, što kraćim linijama, a svaki pokret ima cilj. Korištenje predmeta, održavanje prostora, održavanje tijela, hranjenje, pripremanje hrane, pranje i pospremanje.

Tijelo je konstatno producirano, sistematizirano i prezentirano u svakodnevnom životu. Ono je osobni projekt u kojem svatko individualno izražava svoje emotivne potrebe kroz njegovu konstrukciju. Potencijal za shvaćanje tijela je i njegovo razmatranje upravo u provjeri svakodnevnih aktivnosti.

Potencijal tijela

U svom potencijalu i svemu vidljivom gdje ostavlja svoje tragove, tijelo stvara inspiraciju za razne načine njegova čitanja i eksperimentiranja. Možemo ga vidjeti u trgovima kretanja, ostavljenim stvarima, pojedenom, pospremljenom, obučenom, izrađenom, izgrađenom, možemo vidjeti njegove dijelove, čuti zvuk tijela u prostoru, u telefonu, u rukom napisanom tekstu, u digitalnom tekstu, slikama tijela, zamišljaju, promjenjivosti, dva tijela zajedno, u tijelu unutar tijela. U plesnom tijelu.

Jedino osjetljivost za golo, sirovo kao rana iskustva, hiperosjetljivost iskustva...može nas voditi kroz mišljenje o tijelu. Stoga mislimo o tijelu kao mjestu jedinstvenog iskustva, potencijala za transformaciju, kontakt, slobodu. (Bojan Manchev, Transformability, Teatar der Zeit, 2006.)

LITERATURA

- Perec, G. (2005) *Vrste prostora*, Zagreb: Meandar
- Merleau-Ponty, M. (2005) *Phenomenology of Perception*, London: Routledge
- Tschumi, B. (2009) *Arhitektura i disjunkcija*, Zagreb: AGM d.o.o. za izdavaštvo i usluge
- Manning, E. (2009) *Relationscapes*, London: The MIT Press
- Fischerlichte, E. (2008) *Transformative Power of Performance*, London: Routledge
- Foucault, M. (1966) *Utopijsko tijelo*, zapis predavanja emitiranog na France Culture, 21. prosinca 1966.; Kretanja 12, Časopis za plesnu umjetnost, 2009., str. 31-33
- Basteri, E., Guidi, E. i Ricci E. (2011) *Rehearsing collectivity - choreography beyond dance*, Berlin: Argobooks
- Hewitt, A. (2008) *Social Choreography: Ideology as Performance in Dance and Everyday Movement*, London: Duke University Press
- Groys, B. (2010) *Going public*, Berlin: Sternberg Press
- Manchev, B. (2006) *Transformability*, Theater der Zeit
- Löwgren, J.'Towards an articulation of interaction aesthetics', The New Review of Hypermedia and Multimedia, 2009.
<http://www.bodythinking.com/en/Libro/why.html>
- <http://www.e-flux.com/journal/under-the-gaze-of-theory/>
- Klein, M., Valk, S. (2008) *Choreography as an aesthetics of change*, <http://choreograph.net/articles/lead-article-choreography-as-an-aesthetics-of-change>
- Mauss, M. (1973) *The techniques of the body*, <http://www.scribd.com/doc/29890878/Marcel-Mauss- Techniques-of-the-Body>
<http://www.jonathanburrows.info/downloads/TMSL.pdf>